De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.

Voorwaarden van Inteekening:
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in Vooruitbetaling.
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder $ 50. Voor elke volgende plaatsing 0.25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

11. JAARG. NO 37. SHEBOYGAN, WISCONSIN 17 OCTOBER 1860. GEHEEL NO. 557.

The Nieuwsbode,
is published on WEDNESDAY of each week
BY
A. POTT, Proprietor.

ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing
in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

De aanstaande Zitting der Staten-Generaal.

Wanneer wij eens ter loops een blik slaan op de gesloten Zitting (niet zoo'n vreesselijk langwijlige als de schrijver in 't Handelsblad) en wat zij wrocht, dan zien wij, wat we overigens ook mogen waarnemen, weinig praktische uitkomsten. Het heeft zijn nut op de schraalheid der vruchten te wijzen; het is reeds veel, gewoonen wanneer 't gebrek algemeen wordt gevoeld; eene heerschende overtuiging van het achter ons liggend misgewas der wetgeving kan, op een veld waar de uitslag van den oogst van eigen beleid afhankelijk is, voorkomen dat hij ditmaal weder om mislukke.

De oogst nu is inderdaad mislukt; de werkzaamheden der Staten hebben weinig vrucht geleverd en minder dan men reden had te verwachten. Of is 't niet een ongelukkig verknocht jaar dat geen enkele is tot stand gebragt van de menig te wetten die sedert vele jare rijkhalsend worden te gemoet gezien, behalve alleen de spoorwegwet? Wanneer eens, en dat zal spoedig genoeg gebeuren, de eerste opgewonden vreugd der verschillende door die wet begunstigde localiteiten zal hebben opgehouden, zullen zich met hernieuwden drang naar bevrediging de behoeften doen gevoelen aan voorziening in zoo menig te lang verwaarloosd stuk onzer Staatsinrigting. Daar zijn, om iets te noemen: twee belangrijke deelen van 't onderwijs, het hooger en middelbaar, waarvan 't laatste vooral zoozeer voorziening eischt, gelijk nog dezer dagen door een zeker bevoegde autoriteit werd verklaard. Daar is onze geheele strafwetgeving en de regtspleging in straf en burgerlijke en administratieve zaken; al genoeg om de geringheid van 't verkregene in verhouding tot 't geen wij behoeven te doen uitkomen.

Lag nu de vruchteloosheid der wetgevende bemoeijing bij de Regering alleen? Men zou 't bijna gelooven bij het lezen van sommige partijzuchtige dagbladen, en toch zouden wij 't betwijfelen. Een krachtige en bekwame Regering neemt de leiding der Wetgevende Magt op zich en gaat vooraan, zij drijft niet in 't zog der Kamers. In den Regel moeten van haar de wetsvoordragten uitgaan. Maar, ook de Tweede Kamer kan 't initiatief nemen en het regt dat haar daartoe is toegekend bij de Grondwet, wordt dikwerf pligt. Het wordt pligt telkens wanneer de Regering verzuimt de noodige voordragten te doen. Voor dat geval alleen is dat regt verleend, want voor elk ander is het regt van verwerpen en veranderen van Regeringsvoordragten voldoende.

Heeft de Tweede Kamer het regt om wetten voor te stellen, zij heeft buiten kijf ook de geschiktheid om wetten te ontwerpen. Zij bestaat immers voor een groot deel uit regtsgeleerden, uit mannen van wetenschap niet alleen, maar ook uit praktische juristen. Zij telt in haar midden verscheidene mannen die nevens de pligten van volksvertegenwoordiger nog die van advocaat of regter waarnemen. Het moeten schrandere, vlugge koppen zijn die zoo groote taak zijn gewassen. Zij vervullen immers beide bedieningen naar behooren en zij verwaarloozen hunne ambtsbezigheden niet om, uit ijdelheid of geldzucht, lid te kunnen zijn der volksvertegenwoordiging! Zulke mannen, met meer dan gewone talenten begaafd, zijn juist de regte om 't ontwerpen van wetten ter hand te nemen. Waarom volgden zij 't voorbeeld niet van hun ambtgenoot, den Heer *Sloet tot Oldhuis*, die met onverdroten ijver den strijd tegen de tienden hernieuwde! — 't Was dus niet de schuld der Regering alleen dat er weinig tot stand kwam, 't was zelfs haars ondanks dat de regterlijke inrigting weder onafgedaan bleef, de Tweede Kamer verkoos het ontwerp niet in behandeling te nemen. Wij keuren dit niet af, want bij de algemeene lusteloosheid die de spoorwegstrijd had veroorzaakt, was er niet meer op degelijke behandeling te hopen; maar wij wijzen alleen op het feit.

Heeft nu de Tweede Kamer het verzuim van wetgevend bedrijf door andersoortige werkzaamheid vergoed? Wij gelooven 't niet; de wetgeving is haar eigenlijke sfeer, daarin moet zij voornamelijk werken en bijna uitsluitend. Zij is niet bepaald geroepen om de daden der Regering te controleren en haar te volgen rigting aan te wijzen; zij is geen almagtig Parlement, gelijk het Engelsche, dat zich naar goedvinden met alle deelen der Staatszorg inlaat en de beginselen zelfs der Staatsinrigting naar willekeur wijzigt; zij is een magt, door de Grondwet ingesteld met bepaalde bevoegdheid en een afgeperkten werkkring. Wat zij in dien kring verzuimt, heelt zij niet in door andere bemoeijingen.

Wij achten 't dan ook in geenen deele een "gezegende werking" wanneer de Tweede Kamer, in plaats van wetten te behandelen, voorcontroleur speelt der Regeringsdaden, en verschillen in de waardeering van die bezigheid aanmerkelijk van andere liberale bladen, of die zich gaarne zoo noemen.

Wat zou men wel zeggen indien op een bouwhoeve, waar de oogst rijp was en de sikkel wacht, de bouwbaas in plaats van de werklieden voor te gaan en hun werk aan te wijzen, in hunnen arbeid te deelen en dien te besturen, begrijpende dat 't aangenamer was te dagdieven dan te werken, in 't gras ging liggen of zich vermaakte met steentjes te werpen in den tuin van den buurman. Als nu de werklieden, merkende dat de opperwerkman, die vroeger met hen diende, zijn werk verwaarloosde, van hunnen kant ook 't gereedschap wegwierpen en bij hem gingen zitten, en, op zijn vermaan dat zij hun werk zouden doen, zeiden wij vinden 't plezieriger om hier eens bij u te komen kijken en met u te bepraten dat 't verkeerd is wat gij hier uitvoert en wij zullen oppassen dat ge niet misloopt en in de sloot valt!

Wat zou in zulk geval de meester voor wien 't werk verrigt moest worden zeggen! Zou hij wel denken dat de werklieden verantwoordelijk waren voor het slecht beheer van den opziener? Zou hij niet den een zoowel als den ander van dagdieverij beschuldigen en als hij beiden hun vinden, beiden ontslaan?

En nu de conclusie dat alle vergelijking mank gaat! ieder beoordeele 't voor zich.

Wij voor ons houden 't er voor dat zoowel de Tweede Kamer als de Regering haar taak heeft verzuimd, en dat beide 't zich moet beter [illegible] maken, zal de aanstaande Zitting niet onder [illegible] op niets uitloopen. 't Wordt hoog tijd ook dat de hand met kracht aan 't werk geslagen worde: wij hebben reeds zeven magere jaren achter ons en 't klassieke getal is nog heden ten dage meer dan voldoende.

R. C. T.

Didam, 13 September. In den nacht van Zondag op Maandag schijnt alhier een aanslag op het leven van den jagtopziener gedaan te zijn, door middel van een schot met een geweer, dat met een kogel en hagel geladen was. Naar men vermoedt, heeft men door het venster genoemden opziener trachten te treffen, doch het schot is door de wieg gegaan, zonder het kind te deren; de vrouw des huizes bekwam eene ligte wonde aan de dij, terwijl haar man ongedeerd bleef.

Deventer, 14 September. In de laatste dagen vertoonden zich hier vele schippers, die zeer hooge prijzen voor de aardappelen besteedden, zoodat dezelve thans weder bij honderde mud den opgekocht worden. De uitvoer van appelen, peren pruimen, blijft hier ook steeds aanhouden; evenwel worden deze artikelen tegen zeer lage prijzen voor buitenlandsche rekening opgekocht.

Leeuwarden, 13 September. In de heden gehouden zitting van den Gemeenteraad alhier is o. a., ten opzigte van de nagelatene weduwe en kinderen van *J. van der Horst*, in leven mr. timmerman en brandmeester te dezer stede, die bij gelegenheid van den brand in de kazerne op 14 Junij jl. zijn leven verloor, door den Raad het volgend besluit genomen: *a*, aan genoemde weduwe gedurende haar leven, des niet hertrouwd zijnde, toe te leggen eene som van *f* 250 's jaars; *b*, aan elk der kinderen, hetwelk niet in een gesticht van weldadigheid wordt verpleegd, tot aan hunne meerderjarigheid toe te leggen jaarlijks *f* 50 ieder, tenzij de moeder mogt komen te overlijden of te hertrouwen, alsdan *f* 100.

— In de piano-fabriek van den heer *H. Schulze* alhier werd gisteren een eigenaardig feest gevierd, en wel, ter gelegenheid dat gedurende het 20 jarig bestaan dezer fabriek de duizendste piano of pianino was afgewerkt. Het 40tal knechten, waaronder meer dan een, die al dien tijd in deze dienst heeft verkeerd, werd door den heer *Schulze* op zeer onbekrompen wijze onthaald. Een blijk van belangstelling in deze gebeurtenis ontving de heer *Schulze* o. a. van de Kamer van koophandel en fabrieken, die eene deputatie naar hem afvaardigde.

Utrecht, 16 September. Een vreeselijk ongeluk had voor eenige dagen alhier plaats. De huishoudster van den heer *N.* en de min waren naast elkander bezig met strijken, toen de japon der eerste vuur vatte. Zij bemerkte het eerst, toen de ligte stof begon te vlammen. Beide trachtten de vlam te bluschen, maar de baleinen der krinoline verhinderden dit. In angst vliegt de min naar het kind, en de jufvrouw gillende den trap af door den gang. De heer des huizes schiet toe, werpt haar op den grond, grijpt een karpet en heeft het geluk het vuur te smoren. Maar de ongelukkige, hoewel bij kennis en nog krachtig genoeg om den trap op te gaan, is twee dagen later, na eene liefderijke verpleging in het Diakonessenhuis alhier, aan de gevolgen overleden.

's Gravenhage, 18 September. Men vermeent dat bij eenige aanzienlijke ingezetenen alhier het plan bestaat tot oprigting eener broodbakkerij op groote schaal, ten einde daardoor de burgerij op goedkoopere wijze dan thans plaats vindt tevens van goed brood te voorzien.

Middelburg, 18 September. Wij vernemen dat bij Koninklijk besluit van den 22 Augustus jl. eene gunstige beschikking genomen is op de verzoekschriften om kwijtschelding of vermindering van straf, aan Z. M. ingezonden door de verschillende schippers van te Arnemuiden te huis behoorende vaartuigen met hunne bemanning. Zij waren in der tijd, zoo door de Arrondissements Regtbank alhier als in hooger beroep door het Provinciaal Geregtshof in Zeeland, veroordeeld wegens diefstal van strandgoederen van het op den Banjaard verongelukte schip *Witte Corneliszoon de Witt*. Eenige vrouwen werden daarbij veroordeeld ter zake van medepligtigheid. Bij dat besluit zijn de straffen van laatsgenoemden geheel kwijtgescholden, terwijl verder die van de schippers zijn verminderd van zes maanden op 14 dagen, en die van de ondergeschikte manschappen van drie maanden op 8 dagen.

Groningen, 16 September. Nog een schrijven van de reede van Beyruth berigt ons:

"Na de aankomst van Zr. Ms. fregat *Zeeland* alhier zijn wij den 19den van hier vertrokken om eenige plaatsen langs de Syrische kust aan te doen. Eerst gingen wij naar Seide (Sidon) en Tijr, waar de Druzen nog al huisgehouden hebben; vervolgens naar Jaffa, Kaifa en Acre, en het klooster van Mont Carmel, dat daar digt bij gelegen is. Daar is alles kalm gebleven. Wij hebben toen benoorden Beyruth de steden Latakieh en Tripoli bezocht. In de eerste waren wel [illegible] gemoord. Te Tripoli was alles rustig. Den 28 kwamen wij hier weder ter reede aan. Wij vonden hier in de vloot [illegible] verandering; alleen had men in Damaskus een 60tal Turken van in[illegible] 140 soldaten [illegible] van den nieuwen Pacha gefusilleerd en opgehangen, [illegible] depligting aan den moord ... De oude Pacha zit er nog gevangen. De Fransche troepen zijn er nu (zoo wat ruim 5800). Men maakt zich nog al ongerust over het lot van de Fransche boot *de Ganges*, die met 800 man het eerst hier naar toe is gegaan en waarvan men nog niets heeft gehoord. Er is daar aan boord eene groote hoeveelheid ammunitie, benevens een muziekkorps en de staf. Het Fransche leger is nog steeds gekampeerd in het Bois de Pins, een half uur van hier. Men verwondert zich hier over hunne activiteit, daar ze niettegenstaande de afmattende warmte, den weg door de stad en naar hunne legerplaats (die, zoo als hier overal bijna onbegaanbaar is), eindelijk goed gemaakt hebben, door de kuilen digt te maken. Het is echter vreemd, dat de inboorlingen zoo tegen hen ingenomen zijn en de Engelschen daarentegen ophemelen. Onze, verhaagde vice consul zal het nu eindelijk eens wagen naar Damaskus te gaan, maar zal er niets meer van zijn reizigen rijkdom vinden. Of het Gouvernement wat voor hem doen zal? Wij denken spoedig naar Alexandrië te gaan om er de *Heldin* op te wachten. Intusschen zijn wij hier allen gezond en [illegible] ... lijden [illegible] ... die veel erger is dan in Indië. [illegible] (*U. C.*)

's Gravenhage, 17 September. Heden middag had in het 's Gravenhaagsche Bosch een groot ongeluk plaats. Een jongeling, gewapend met een pistool, deed een ander jongeling al schertsende het voorstel zijn hoed van het hoofd te schieten. De daad voegende bij het aanbod, brandde hij los, met dat noodlottig gevolg dat de jongen op schrikkelijke wijze de geheele lading in het gezigt kreeg en in bedenkelijken toestand huiswaarts is vervoerd, alwaar hem onmiddellijk de noodige geneeskundige hulp is verschaft. Tegen den jeugdigen baldadige is proces-verbaal opgemaakt.

Franeker, 16 September. Den 4 Februarij dezes jaars beviel in het naburige Sexbierum van eene dochter *Grietje van der Ploeg*, vrouw van *Cornelis Dijkstra*. Eergisteren is wij weder bevallen (dus te vroeg) van drie kinderen, twee jongens en een meisje, waarvan alleen het meisje weinige minuten leefde.

Haarlem, 18 September. Gisteren is alhier in 73jarigen ouderdom overleden de heer *H. Rookmaker*, die onder *Napoleon* in Fransche krijgsdienst geweest en met het Legioen van Eer begiftigd is, en in 1830, tijdens de onlusten in Belgie, het bekende korps der Vrijwillige Noord-Hollandsche Jagers heeft opgerigt en gekommandeerd, onder anderen ook bij Hasselt, Leuven en Bautersem. Hem was te dier zake de Militaire Willems-orde geschonken. De overledene genoot hier ter stede de algemeene achting.

BELGIE.

Brussel, 13 September. Te Antwerpen is heden morgen door de compagnie pontonniers, binnen den tijd van een uur, eene brug geworpen over de Schelde, ter lengte van 386 Ned. ellen. Daartoe werden 48 pontons gebezigd. Al de troepen van het garnizoen en eene batterij artillerie zijn vervolgens t n aanschouwe van eene ontelbare menigte de brug overgetrokken, die daarna ook voor het publiek werd opengesteld.

— De Minister van oorlog heeft beslist dat het aantal der soldaten, voor de werken die rondom Antwerpen worden uitgevoerd, op nieuw aanzienlijk zal vermeerderd worden. Men beijverd zich om huisvesting voor die troepen op het terrein zelf in gereedheid te brengen. Verscheiden detachementen, gezamenlijk 4000 man sterk, zullen achtereenvolgens, binnen een kort tijdsbestek, op het terrein aankomen. Het totaal er militaire arbeiders, bij de vergrooting van Antwerpen gebezigd, zal daardoor tot op 8000 a 10,000 man gebragt worden.

DUITSCHLAND.

Berlijn, 13 September. Tot de hier verspreide geruchten behoort nu weder, dat Oostenrijk het voornemen aan den dag heeft gelegd als Italiaansche Mogendheid in den Kerkelijken Staat tusschen beide te komen, en hierop tot antwoord ontvangen heeft, dat die interventie dan al een door Italiaansche soldaten zou kunnen geschieden.

Berlijn, 16 September. Een geacht Pruissisch dagblad zegt hoe het niet ontkend mag worden dat de handelingen van Sardinie door de diplomatie, op weinig uitzondering na, als eene openbare schennis van het Volkenregt beschouwd worden. Dien ten gevolge heerschte dan ook in diplomatieke kringen vrij algemeen de meening dat al de zoodanige Staten, die zich de bescherming van het Volkenregt ernstig voorgenomen hebben, de diplomatieke betrekkingen met het Turijner Kabinet onverwijld geheel zouden afbreken. De terugroeping van den Franschen gezant te Turijn, zonder die der Fransche legatie, wordt slechts als een halven stap aangemerkt, waaruit zich niet laat opmaken of het Frankrijk met dezen maatregel ernst is. Voor beslissend blijk of het Parijser Kabinet de handelingen van Sardinie werkelijk afkeurt, houdt men in de genoemde kringen alleen de daadzaak dat de Sardinische troepen uit den Kerkelijken Staat terugtrekken. Geschiedt dit niet, dan acht men het bewezen dat Sardinie in geheime verstandhouding met Frankrijk handelt, en dat het Parijser Kabinet niets anders zoekt dan den schijn te bewaren en voor het oog der Katholieke bevolking van Frankrijk de verantwoordelijkheid van zich af te werpen. Deze beschouwingen, zoo vervolgt het blad, worden nogtans niet medegedeeld, opdat men daaruit zekere gevolgen op zou maken. Van een grondbeginsel van non-interventie kan, met het oog op de door Sardinie gedane stappen, niet voegzaam meer gesproken worden, naardien eene daadwerkelijke tusschenkomst ten aanzien van geheel Europa, dat zich door den schijn niet bedriegen laat, voorhanden is. Welligt zal het eerlang nog meer openlijk blijken dat de non interventie der overige Mogendheden letterlijk de interventie van Frankrijk alleen is. Door het aanwenden van dit grondbeginsel zou het dan zijne opperheerschappij over Europa, indien dit zich niet vermant en aangordt, weldra volkomen gevestigd hebben, en zulks wel ten koste van Duitschland, en tot bereiking van dit doel zullen, behalve de Italiaansche, ook de Hongaarsche en Poolsche hefboomen in werking gebragt worden.

FRANKRIJK.

Parijs, 15 September. De stad Perugia is in handen gevallen van de Sardinische troepen; de generaal *Fanti*, zijne krijgsverrigtingen in de vallei van den Tiber tot deze stad bepalende, zal zich met het korps van Cialdini vereenigen om de troepen van den generaal *de Lamoricière* te verplaatsen en Ancona te nemen.

De verovering van de Marken en Umbrie kan van dit oogenblik af als uitgemaakt worden beschouwd, daar de Pauselijke troepen niet in staat zijn tegenstand te bieden. De generaal *de Lamoricière* is, naar men zegt, door de ligt aan zijne legerstede gebonden; tevens beweert men dat de Paus hem bevel heeft gezonden om geen tegenstand te bieden. Naar het voorbeeld van Perugia te beoordeelen, mag men aannemen dat de generaal *de Lamoricière*, wanneer hij bo p mag voeden op bijstand, eenigen tijd tegenweer zal bieden.

Wat Perugia betreft, beschouwt men het als eene billijke kastijding, dat de generaal *Schmidt* (toenmaals kolonel), die in het vorige jaar bevel gaf tot den moord aldaar, is gevangen genomen. Men herinnert zich dat er slechts een kreet door geheel Europa opging over de wreedheden door de Pauselijke troepen bedreven.

Ziedaar dus de revolutie met onwederstaanbare kracht voorwaarts gedreven — Piemont aan het hoofd. Men kan bijna zeggen dat de Pauselijke Staten niet meer bestaan, of althans dat het wereldlijk gezag van het Pausdom van ouds af heeft opgehouden. De quaestie is niet twijfelachtig meer. Immers zal de Paus, wanneer hij zijn gebied zich beperkt tot de stad Rome en hare omgeving, zich niet langer onafhankelijk achten onder de bescherming of liever onder de bewaking der Fransche soldaten. De Paus zal niet te Rome blijven dat is zeker; de vraag is waarheen hij zich zal begeven. In Oostenrijk niet, want hij zal het verwijt willen ontgaan van meer Oostenrijksch dan Italiaansche te zijn; in Frankrijk al zegt en al wenscht men het in onze officiele kringen. Eenige jaren geleden weigerde *Pius IX* naar Frankrijk te komen om den Keizer te kroonen; bovendien gevoelt hij (en heeft hij ongelijk daarin!) een veel beter afkeer van *Napoleon III* dan van *Victor Emmanuel*; hij is bevreesd voor hem en voor de Fransche gastvrijheid. Intusschen kunt gij er zeker van zijn, dat niets zal verzuimd worden om den Paus naar Frankrijk te doen komen. Ik denk echter dat *Pius IX* zich, ingevolge het aanbod hem door *H. M. Isabella* gedaan, naar de Balearische eilanden zal begeven.

En wanneer de Paus eenmaal vertrokken is, wat zal er dan gebeuren, zoo althans Oostenrijk dan nog niet is tusschen beide gekomen? Zal het Fransche leger Rome verlaten, waar het niet langer een doel zou hebben voor zijn verblijf; want immers zal Frankrijk niet kunnen voorgeven Rome voor zijn verbannen Souverein te willen bewaren. *Garibaldi* zal dan zijn voornemen ten uitvoer kunnen brengen, aangeduid in een manifest van 10 dezer, om van het Quirinaal *Victor Emmanuel I* tot Koning van Italie te zal proclameren.

Ziehier volgens naauwkeurige en zekere inlichtingen het tegenwoordig programma, aan welks verwezenlijking de dictator de hand heeft geslagen. Napels is altijd rustig. *Garibaldi* houdt zich uitsluitend bezig met de militaire en maritime krachten van het Land te organiseren. Het leger der Beide Siciliën zal den naam dragen van leger van Zuidelijk Italie, samengesteld uit de vroegere soldaten des Konings en uit Garibaldiaansche vrijwilligers. Het zal worden gebragt op eene sterkte van 150,000 man; om dit effectief te bereiken zal men of eene buitengewone ligting uitschrijven, of een beroep doen op nieuwe vrijwilligers. De geheele marine is geplaatst onder de bevelen van den graaf *de persano*, die tot vice-admiraal is bevorderd en zijne orders ontvangt van *Garibaldi*. De inventaris der Napolitaansche schepen is verdeeld onder vijftig oorlogsvaartuigen, die volledig ten strijd uitgerust zullen worden. De dictator heeft het bouwen van 15 groote landingsloepen en de verandering der zeilkanonneerbooten in stoomkanonneerbooten bevolen; de machines zijn in Engeland bij particuliere fabrieken besteed.

Men heeft gesproken van het aanstaand vertrek uit Turijn van de vertegenwoordigers der Mogendheden. Tot nog toe is geen hunner vertrokken. Heden zal onze gezant een afscheidsgehoor hebben bij *Victor Emmanuel*. De heer *Nigra*, gezant van Sardinie te Parijs, zal zijn post niet verlaten. Overigens zijn de berigten die uit Turijn ontvangen worden zeer tegenstrijdig met elkander. Gij kunt er zelf over oordeelen. In de Turijnsche correspondentie van den *Constitutionel* leest men: "De bekommering van het publiek vermindert nog in geenen deele wat betreft de mogelijkheid eener Oostenrijksche interventie. Men maakt zich langer geen illusien en de hoop van eene vredebreuk met Oostenrijk te vermijden is vervlogen. *Garibaldi* zou zich daaromtrent op eene zeer stellige wijze hebben uitgelaten, door aan de officieuse agenten, die hem trachtten over te halen om Venetie te sparen, te antwoorden dat hij zich niet alleen voorstelde om de Oostenrijkers in deze provincie aan te vallen, maar dat hij ook zijnen vriend en luitenant *Turr* had beloofd, Hongarije te zullen bevrijden, en iedereen weet dat hij woord houdt. Dit is ook de beweegreden van het onbepaald uitstellen van de raadpleging der volkstem in Sicilie."

Te gelijker tijd vinden wij in een brief uit Turijn aan den *Courier du Dimanche* het volgende: "Wij zijn hier niet zoo uit het veld geslagen als gij meent. Er is iets onbekends, waarop wij rekenen."

Wat is dat onbekende? Het zal wel niet moeijelijk vallen dit te vinden in de brief of althans de inhoudsopgave van den brief, door *Victor Emmanuel* aan den Keizer geschreven, openbaart ons welke de hoop is der Italianen. In dezen brief beweert de Koning van Sardinie Keizer *Napoleon*, in naam van de vriendschap welke hen zamenbindt en in naam van de gevoelens door den laatsten jegens Italie aan den dag gelegd, den staat van zaken in het Schiereiland en het buitengewoon moeijelijke en pijnlijke zijner positie in overweging te nemen. "Hij hoopt, ja sterker nog, hij blijft overtuigd dat, in het geval dat Oostenrijk het noodlottige besluit nam om op nieuw in de Italiaansche zaken tusschenbeide te treden en den oorlog te hervatten, Italie niet zou berooid blijven van den steun des Keizers". Deze hoop des Konings is die van al de Italianen.

— In de veronderstelling der waarheid van het berigt, dat de Koning van Napels den 12 dezer Gaeta, aan boord van een Spaansch schip verlaten heeft, door Prins *Suffano*, den heer *Saegra*, den hertog *de Santa Vito* en de hertogin *de San Cesario* vergezeld, laat de *Opinion Nationale* daarop volgen: "Men zegt niet wat de Minister van Spanje, Oostenrijk, Belgie en Wurtemberg gedaan hebben of doen zullen, die gemeend hadden "het hoofd der Regering" naar Gaeta te moeten volgen. De laatste hoop des Konings, bij het verlaten van Napels, schijnt voornamelijk geweest te zijn zich de vloot naar Gaeta te doen zenden.

Voor zijn vertrek had hij dringende bevelen in dien zin gegeven, en in den nacht van 6 op 7 dezer grepen er kuiperijen in het arsenaal plaats, met het doel om het tuig der daar verzamelde schepen mede te voeren. Maar dit was vruchteloos; de marine weigerde hardnekkig het vertrek, en eenige reeds, bij vergissing of uit andere oorzaken, in zee zijnde schepen, werden gedwongen terug te keeren.

— Oostenrijk, dat in het vorige jaar, bij het begin van den oorlog, den uitslag van den veldtogt in gevaar heeft gebragt door het eerst aan te vallen, wil deze keer het voordeel behouden van op eigen terrein te worden aangerand. Het zal daartoe alles laten begaan in Italie, Deze laten nemen, *Victor Emmanuel* en *Garibaldi* zich laten vereenigen en hem tot aan de Mincio laten voortrukken, en dan..., schijnt het op eene beslissende wijze de [illegible] ... staat.

— De *Patrie* en de *Pays* zeggen, maar onder alle voorbehoud, dat, volgens de jongste berigten uit Italie, de generaal *de Lamoricière*, aan het hoofd van 9000 man, eene beweging naar de Napelsche grenzen gemaakt zou hebben, met het doel om zich met den Koning getrouw gebleven Napelsche troepen te vereenigen. De generaal *de Lamoricière* zou aldan over 30,000 man beschikken.

— Met innig leedvermaak schrijft *le Monde*: "Het spel tusschen de heer *Cavour* en *Garibaldi* schijnt levendiger te worden. De ongelenbak weet niet meer of het ernst is of niet. De *gematigde partij* aanschouwt niet langer zonder schrik de zegepraal der revolutie en van *Garibaldi* en welligt ziet *Victor Emanuel* reeds de schemering van den dag, waarop hem, van al zijne kroonen, slechts die van Cyprus en Jeruzalem zullen overblijven. Deze althans zullen hem niet door de stemming des volks worden ontnomen."

ENGELAND.

Londen 14 September. — Voor het hof van politie te Liverpool stond gisteren een man, van vijftig jaren, met name *J. Williams*, houtkooper aldaar, te regt, als beschuldigd van vier vrouwen in leven te hebben, twee van welke, de eene waarvan hij slechts weinige maanden geleden getrouwd had, in de regtszaal aanwezig waren. — Hij moet tien dagen later op nieuw voor het hof verschijnen, als wanneer nieuwe getuigen zullen gehoord worden.

— 17 September — De *Times* ontraadt *Garibaldi* alle plannen om de Franschen te Rome aan te tasten. Indien, zegt dat blad, *Lamoricière* door de Piemontezen verslagen wordt, dan zal alles afhangen van de handelingen van *Garibaldi*, die weldra zuidwaarts op zal rukken, om zich met de Piemonteesche strijdkrachten in het Noorden te vereenigen. Mogt hij dan ongelukkig de Franschen willen aanvallen, dan waren de goede uitkomsten van den Italiaanschen veldtogt in groot gevaar gebragt. Sardinië en de omwenteling zouden gescheiden wezen, en zoo *Garibaldi* ongelukkigerwijze een eerste voordeel op de Franschen behaalde, wat ware dit anders dan de eer des Keizers te noodzaken om al de strijdkrachten des Keizerrijks, zoo veel noodig, ter zijner verplettering aan te wenden? *Garibaldi* is geen dwaas. Hij moet kunnen berekenen hoe het zeker is dat Rome, zoo lang het in Italië alleen en verlaten overblijft, aan de handen des Pausen ontzinken en in het Koningrijk dat het omringt opgenomen worden moet. Hij, die Rome eens verdedigde, moet ook weten dat hij en zijne strijdgenooten in Frankrijks handen vallen zouden. Gewis kan hij niet in gevaar stellen wat hij en de zijnen gewonnen hebben. De vrienden van Italië hebben zich verontrust over zijne woorden, dat hij de aanhechting van den top van het Quirinaal af zal kondigen. Welligt doet hij dit, maar het oogenblik is nog niet daar. Meer geloof, zegt de *Times*, hechten wij aan zijne vroegere vertrouwelijke verklaring, dat, wanneer zijn roode mantel, — die reeds historisch geworden is, — verdacht kon worden van het ontdekken zijner oogmerken, hij dien terstond afwerpen en verbranden zou. De Keizer der Franschen heeft duidelijk gezegd dat hij zoowel in Italie is om de godsdienst als om de vrijheid te verdedigen; daar hij nu door de godsdienst den Paus bedoelt, zal *Garibaldi* inzien, dat het tijd is om op nieuw te rusten, ten einde hetgene au gewonnen is te bevestigen.

— Laatstleden Vrijdag stierf te Boulogne, in den ouderdom van 80 jaren, de Engelsche generaal-majoor Sir *M. Oeagh*. Hij woonde de inneming van de Kaap de Goede Hoop bij, nam in 1810 deel aan de expeditie tegen Madras, maakte later den Mahrattenoorlog mede en was lid den aanval op de batterijen van St. Denis op het eiland Bourbon werkzaam, waar een kanonkogel, die daarna zes der zijnen doodde, hem een stuk van den linkerschouder afrukte.

— Eindelijk zijn de vrijwilligers voor *Garibaldi* vertrokken. Het vertrek van de "Siciliaansche pleizierreizigers" werd voor het publiek en zelfs voor de vrijwilligers zoo stil mogelijk gehouden. Woensdag jl. werd aan de vrijwilligers de volgende brief medegedeeld:

"Garibaldi's pleiziertogt naar Sicilie en Napels.
"8, Salisbury street, Strand, Sept. 12, 1860.

"Mijnheer! — De noodige schikkingen voor het vertrek der pleizierreizigers afgeloopen zijnde, verzoek ik u dadelijk persoonlijk aan dit kantoor £ 1 5sh. te betalen ter bestrijding der kosten van de volgende artikelen, namelijk: een knapzak, wollen deken, veldflesch, watervaatje, stok, borstel, mes, vork en lepel, hetgeen door iedereen reiziger moet worden bekostigd en waarvoor aan boord eene quitantie benevens gemelde artikelen zullen worden afgegeven. Bij de betaling der bovengemelde som zal aan iederen reiziger tijd en plaats van vertrek worden bekend gemaakt.

Uw toegenegen
EDWARD STYLES, major."

Gisteren ten half drie ure bevonden zich de vrijwilligers op de bestemde plaats in Fenchurch street. Met bewonderenswaardig geduld en in goede luim wachtten zij tot zes ure en bragten den tijd door met allerlei vrolijke zangen en kwinkslagen. Eene ontelbare menigte was op de been en vele vrijwilligers werden door hunne vaders zoo ver mogelijk vergezeld; overal hoorde men "vaarwel oude jongen" roepen, en weinige minuten later waren zij op weg naar Tilbury waar een schip hun wachtte om hen naar Sicilie over te voeren.

De zestiende wekelijksche ontvangst voor het Garibaldifonds te Glasgow werd Woensdag jl. verzonden. Zij bedroeg £ 250, zoodat het totaal, aldaar reeds verkregen, £ 2,400 bedraagt.

Donderdag jl. heerschte te Dublin e n vreeselijke storm, die zich ook over het geheele Koningrijk deed gevoelen en veel schade aan den oogst toebragt.

ITALIE.

Turijn, 17 September. Het officiele blad deelt de navolgende berigten uit Perugia mede van den 16 dezer des avonds: "De buitengewone commissaris Pepoli is aangekomen; hij is ontvangen met het geroep van leve de Koning! leve *Cavour*! leve de commissaris! De stad viert feest; de orde is volmaakt.

"17 September des morgens. — De stad Todi is opgestaan; zij heeft de Pauselijke gendarmes verslagen en verjaagd. De wapenschilden van den Paus zijn nedergehaald en vervangen door die des Konings, onder de toejuichingen der bevolking. Er is een voorloopig bestuur ingesteld, in naam van *Victor Emmanuel*. De [illegible] staat orde heerscht; de nationale garde is onder de wapens.

"17 September, later. — De generaal *Cialdini*; *Lamoricière* willende voorkomen, die troepen naar Ancona rigtte, is door een marsch van 38 mijlen in 28 uren afgelegd, tijds genoeg gekomen om bezit te nemen van de geduchte positien van Torre di Jesi, Osimo en Castel Fidardo, waardoor een dam is opgeworpen tusschen *Lamoricière* en de vesting.

— Ofschoon de inname van Perugia en de verdere nederlagen van het Pauselijk leger den toestand merkelijk hebben gewijzigd, heeft het verhaal, hetwelk in omloop is betreffende de ontmoeting van den generaal *de Lamoricière* met den adjudant van den Sardinischen bevelhebber *Rocca Arnaud Farini* genaamd, nog niet alles van zijn belang verloren.

De Lamoricière deed zich de eischen van Fanti voorlezen en verklaarde. "Maar, zeide hij lagchende, dat is niets meer of minder dan de oorlog, dat!" Hij weigerde verder te antwoorden, maar sprak veel met den jongen officier in tegenwoordigheid van zijn staf. Hij zeide o. a.: "Ik was er volstrekt niet op verdacht van die zijde aangevallen te worden. Ik dacht dat *Garibaldi* voor dien tijd over de Abruzzen zou komen. Uwe generaals weten zeker dat ik het te Ancona vijftig dagen kan houden. Ha, ha! dat is lang. Welligt bezit gij Alexandrië niet meer tegen dien tijd. — Men stelt mij voor als een vijand der vrijheid; ik ben inte endeel haar verdediger. Ik verzet mij er tegen dat de heerschappij van den Paus wordt vernietigd en dat Keizer Napoleon het hoofd zou worden der godsdienst, zoo als Koningin *Victoria* in Engeland en de Keizer in Rusland, enz." Deze en meer andere gezegden; onverschillig en bijna spottend heen geworpen, zetten aan dit gesprek een zeer opmerkelijk karakter bij. Men maakt hier uit het verhaal van den afgezant op, dat de generaal gasconnades heeft gedebiteerd. De dagbladen mishandelen hem zeer en noemen hem, met een wansmaak die hier vrij algemeen is, *le sacripant français*.

EGYPTE.

Alexandria, 11 September. Wij hebben berigten uit Syrie ontvangen van 8 dezer. Reeds 8000 man Fransche troepen waren te Beyruth ontscheept en landwaarts ingetrokken. De fiere en krijgshaftige houding dier Europesche soldaten had op de Turken en Druzen een gunstigen indruk gemaakt. Alvorens Beyruth te verlaten had de generaal *Beaufort d'Hautpoul* zijne manschappen doen defileren en eenige manoeuvres verrigten. Met verbazende vrees aanschouwden dit de toegestroomde Mohammedanen, onder het geroep van! Allah! Allah!

Dat Syrie intusschen, dat de Turken en Druzen aldaar, nog met zeer vijandige bedoelingen jegens de Christenen bezield zijn, zal u genoegzaam blijken uit eene proclamatie; in de moskee te St. Jean d'Acre aangeplakt. Het oorspronkelijke dier proclamatie ligt voor mij in de Arabische taal, geschreven in dichtmaat, die taal zoo bij uitstek eigen, en gaat vergezeld van allegorische, heiligschennende en onkuische teekeningen, waarmede de randen zoogenaamd versierd zijn, tevens de verschillende moorden en bloedtooneelen, door de Turken en Druzen op de Christenen aangerigt, voorstellende.

Ziehier de getrouwe vertaling van dat geschrift; hoewel iedere Europesche taal te arm is om de schrikkelijke vervloekingen weder te geven!

"Het Mohammedaansche volk aan het volk der goddeloosheid, der kwade trouw en trouwschennis, dat heeft bedrogen en dat zich onregtvaardiglijk op de aarde heeft verheerlijkt.

"Wij zeggen tot u, gij hebt u verbooverdigd als ondankbare en trotsche vrijgelatenen, en gij hebt op de aarde, die wij met goede (daden) hebben bezaaid, de trouwschennis opgekweekt, en, omdat gij steun hebt gevonden bij de Gouvernementen, hebt gij daden gepleegd, welke geen Natie gepleegd heeft voor u.

"Bij Allah (God) ja, wij herhalen het u, bij Allah! gij zijt honden. Uw [illegible] ... lijke zegepraal, omdat over u is gekomen (gevallen) de scherpsnijdende sabel die [illegible] ... ringd door schrikkelijke kwellingen, en omdat gij zijt gevallen van den overvloed in de ontbering van alles. Ja, gij zijt echte honden geworden, bedekt met schurft.

"Dat de vloek van Allah kome over u, over uw geslacht, uw kroost en op uw kruis! omdat uwe godsdienst eene godsdienst is van niets. De godsdienst van Mohammed (dat Allah zegen hem bidde en haar groete) is gebouwd op de waarheid. Weldra zal [illegible] ... pralen.

"Gij (Christenen) rigt u op de *francaria* (Franschen) en gij zijt op nieuw Pharao's geworden.

"Bij Allah! De *franken* zijn niet [illegible] opgewassen en kunnen die niet bestrijden, want onze sabels zijn zeisen, en onze lansen [illegible] ren de werpspiesen; onze paarden zijn de snelle loopers; onze ruiters zijn reuzen, [illegible] ons buskruid heeft Christenbloeden gebraden [illegible] ze pijlen doen tranen storten [illegible] allen in de doodslaap, wee u! Wee u!! Gij zult zien wat wij zullen doen in den strijd. Nog dit jaar zullen wij kampen, kampen zullen komen over u, even als over die van Chami (Damaskus). Want wij deinzen zelfs niet voor den dood terug [illegible] ... Uw bloed, uwe [illegible] ... beschrijving [illegible] ... Gij hebt de grenzen overschreden, en gij die de grenzen overschrijdt verliest die drie dingen. — Gij zijt zelfs de bewerkers van uw verlies, want Allah, de zeer hooge [illegible] ... [illegible]

[illegible]

Allah! Allah! Allah!

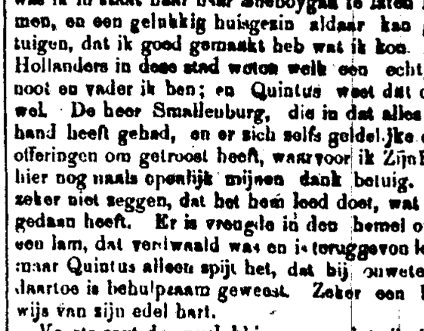
De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

[illegible], Redacteur.

$2,00 per jaar, in vooruit betaling.

WOENSDAG, 17 OCTOBER 1860.

De Republikeinsche CANDIDATEN.

Voor President:

Abraham Lincoln.

van Illinois.

Voor Vice President:

Hannibal Hamlin,

van Maine.

PRESIDENTIAL ELECTORS.

AT LARGE:

WALTER D. McINDOE, of Marathon.

BRADFORD RIXFORD, of Winnebago.

FIRST CONGRESSIONAL DISTRICT:

W. W. VAUGHAN, of Racine.

SECOND CONGRESSIONAL DISTRICT:

J. ALLEN BARBER, of Grant.

THIRD CONGRESSIONAL DISTRICT:

H. LINDEMAN, of Jefferson.

FOR CONGRESS — FIRST DISTRICT,

JOHN F. POTTER.

SECOND DISTRICT,

LUTHER HANCHETT.

THIRD DISTRICT,

A. SCOTT SLOAN.

FOR MEMBER OF ASSEMBLY, 3th Distrist:

W. F. MITCHELL.

Republikeinsch County stembiljet.

FOR SENATOR;

L. H. CARY.

FOR TREASUR :

JULIUS WO F.

FOR SHERI

FR. AUDE

FOR REGISTER OF DEEDS:

WILLIAM H. COLE.

FOR CLERK OF THE COURT:

EDWARD GILMAN.

FOR CLERK OF THE BOARD OF SUPERVISORS:

HENRY VAN TILBORG.

FOR DISTRICT ATTORNEY.

CONRAD KREZ.

FOR SURVEYOR:

WILLIAM H. PAINE.

FOR CORONER:

AUGUST KRUER.

LET WEL!!

Wij maken er onze landgenooten in de County Sheboygan, en voornamelijk in town Holland, opmerkzaam op, dat zich op het stembiljet onder de Candidaten voor de County ambten, een landgenoot bevindt, en wel Henry van Tilborg. Wij kennen hem persoonlijk, en durven hem gerustelijk ter stemming aanbevelen. Het moet ons altijd aangenaam zijn, als een landgenoot onderscheiding geniet, en dus twijfelen wij niet of elke Nederlander zal gereedelijk voor hem stemmen.

Cassius M. Clay over Douglas.

Deze heldhaftige verdediger van republikeinsche grondbeginselen deed in eene groote ratificatie vergadering te Cincinnati eene redevoering, van welke de bladen dier stad het volgende mededeelen,

Mannen van Ohio!

Ik wil met u eenige grondbeginselen der republikeinsche partij behandelen.

In Amerika wordt het werk op twee verschillende wijzen uitgevoerd. Aan de eene zijde wordt het door eene barbaarsche instelling der oudheid afgedwongen, voor vermindered of in het geheel geen loon volbragt, en de familie betrekkingen der arbeiders worden daarbij onopgemerkt gelaten. Aan de andere zijde wordt de arbeider ondersteund en de familie heilig gehouden. Ik behoef niet te zeggen, dat ik in het eerste geval het oog heb op slaven — en in het laatste op vrije Staten.

Doch gij zult zeggen, wij wonen in eenen vrijen Staat en bekommeren ons niet om Kentucky. Ik spreek als hier als Amerikaan en wil mijne regten als zoodanig verdedigen. De slavenhouders mogten ook eens de vrije Staten tot Slavenstaten maken en wat zou er dan van uw schoon Ohio worden? Ziet maar eens Virginie; het was in het jaar 1776 de eerste Staat der Unie. Vergelijkt het met den vrijen Staat New York, wat die sedert dien 83 jaren geworden is, en wat is er van Kentucky geworden? Slavernij slechts een ander woord voor despotismus (of dwingelandij).

Hoe staat het met het schoolwezen in de slavenstaten? De slechtste vrije Staat is in hetzelve verder vooruit, dan de beste Slavenstaat.

"Hier komen alle kinderen in eene en dezelfde school bij een; doch niet zoo in de slavenstaten. De kinderen der slavenhouders zijn in de scholen afgezonderd van die der blanken arbeiders, en daarom zijn de kinderen der arbeiders niet zoo goed opgevoed, als die der slavenhouders. Zij hebben voor, alle blanke en zwarte arbeiders tot slaven te maken en daarom zijn zij tegen algemeene of vrije scholen.

De vrije pers is in de slavenstaten onderdrukt. Ik redigeerde in het jaar 1849 de "*True American*," maar daar ik tegen de slavernij werkte, bragten de Aristocraten de pers naar Ohio, als of zij wilden zeggen, dat de vrije pers slechts in eenen vrijen, en niet in eenen slaven of despoten Staat te huis behoorde.

Zij onderdrukken de vrije pers, niet omdat zij vreezen, dat de slaven hun de keel zullen afsnijden, neen, maar omdat zij vreezen, dat de blanke arbeiders zoo beschaafd worden als zij, en ook blikken in de staatszaken werpen zullen.

Aan gene zijde van de Mason en Dixon lijn is niet *eene* Courant. die het waagt, voor Lincoln en Hamlin op te treden. (Echter met uitzondering van den Staat Missouri.) Zij zou onderdrukt worden.

Uit de County Madison worden over de honderd huisgezinnen weggejaagd, omdat deze geloofden, dat slavernij volgens de voorschriften des bijbels onwettig was, en toch waarborgt de Constitutie geloofsvrijheid. Is de blanke daar niet een slaaf, en deStaat een despotieke?

Gij hebt een postkantoor opgerigt en wenscht, dat uwe brieven bezorgd zullen worden. Maar de President heeft last gegeven, dat de post meesters in de zuidelijke Staten de Couranten nazien zullen en toezien, of zij revolutionair zijn, en, zoo ja, moet hij ze verbranden.

Wat kunt gij beter van eenen man verlangen, die nooit eene vrouw of een kind lief had, die met de menschheid in oorlog leefde? Doch laat ons van dooden niets dan goed spreken; en derhalve van Buchanan stilzwijgen.

Douglas wist in het jaar 1849 zeer wel, wat hij sprak, toen hij zeide, dat de vloek des Almagtigen op dengenen zou nederdalen, die het Missouri Compromise aantastte, maar in het jaar 1854, toen hij in den Sennat kwam en bespeurde, dat het Zuiden werkelijk in de territoren wilde, kon hij van kommer drie dagen lang niet eten. Toen verscheen hem een geest in den slaap en hij vraagde: "Wie zijt gij, almagtige geest, en wat wilt *gij* dat ik doen zal?" En de geest zeide: "Zie, Stephan, ik ben de slavenmagt en als gij naar den Presidentstoel wilt streven, dan moet gij mij aanbidden." En zie daar, Douglas viel op de knieën en bad. Den volgenden dag scheen hij licht te hebben bekomen en legde self de hand aan de Mason en Dixon lijn, welker aanrander hij vervloekt had

Douglas staat op hetzelfde punt, waarop Breckenridge en de Uniescheuringsgezinden staan: laat derhalve van hem af en stemt met mij voor den eerlijken BRAM LINCOLN.

LINCOLN DOOR ZIJNE VIJANDEN BEOORDEELD. – Leden van het Congres, die dit gelijktijdig met den heer Lincoln waren, zijn genoodzaakt hem te prijzen. Het is een verblijdend iets te weten, dat onze Candidaat voor het Presidentschap al gemeen een opregt, Vaderlandslievend man geacht wordt. De heer WINTHROP, van Massachusetts (een Bell man) zeide onlangs in eene redevoering:

"Het was mijn geluk met den heer Abraham Lincoln in het Huis van vertegenwoordigers te zijn, gedurende zijnen eenigen termijn van Congressionele dienst. Ik verzeker u, dat ik mij zijner met belangstelling herinner. Veroorlooft mij er u aan te herinneren, dat hij mij tot Spreker van het dertigste Congres hielp maken, toen het er naauw op aan kwam en er sterk om de stemmen gestreden werd, en zekere heeren uit het Westen enOosten weigerden mij te ondersteunen. Stellig dacht ik toen goed van den heer Lincoln, en thans heb ik geen woord tegen hem te zeggen. Als hij door eerlijk Constitutionele middelen President der Vereenigde Staten wordt, zal hij mijne beste wenschen hebben voor zijn welslagen, en ik zal mij met hem en onder hem aan de Unie en Constitutie houden, zoo lang hij er zich selven aan houdt."

SCHETS VAN ABRAHAM LINCOLN. — Het volgende is een uittreksel van eenen uit Springfield, Illinois, aan eenen vriend te Albany, N. Y., geschreven brief:

De heer Lincoln, uit deze stad, gelijk gij weet de republikeinsche Candidaat voor het president schap, is ons natuurlijk zeer goed bekend, en wij achten hem hoog als eenen man van eene groote voortreffelijkheid van karakter, verstandelijk en zedelijk. Hij is door en door bekend met onze staatsregeling; zijne redevoeringen zijn altijd zeer puntig, gemakkelijk te verstaan, en in eene hooge mate krachtig en overtuigend. Hij is een goed spreker, die zijne aanmerkingen met eene voegzame hoeveelheid anecdotes opheldert, en er zijn weinig vergaderingen, in welke hij de algemeene aandacht niet trekt. In het publieke leven laat hij zich niet aanraden of van den weg brengen; ik zou eer verwachten dat Sam. Adams zich aan de Stamp Act onderwierp, of Aristides onregtvaardig werd, dan dat Abraham Lincoln zich door eene publieke daad onteerde, en als hij tot het Presidentschap komt, verwacht ik voor hem eenen roem, zoo als weinige anderen onzer landgenooten behaald hebben.

Diegenen in andere gedeelten der Unie, welke hem voor eenen man zoo en zoo houden, deden beter met zich in eene van hunne dwaling te overtuigen. De heer Douglas, zijn mededinger heeft al de begaafdheden van minderen rang, maar geene zedelijke kracht; heeft geen goed begrip van eene kwestie, die de zedelijke en godsdienstige gevoeligheid des volks raakt — en te denken dat de slavernijgisting door iemand van zijne soort kan verminderd worden is geheel en al ongerijmd, even als of men van distels vijgen wilde plukken. Douglas is een dwerg, bij Lincoln vergeleken, in alles wat karakter aan een geslacht geeft.

Moet de Democratie weder vertrouwd worden?

Gedurende de laatste acht jaren hebben de Democraten niet *één* wetsontwerp gepasseerd ter gunste van eenig groot nationaal belang. Integendeel, zij hebben elken goeden maatregel, dien de Republikeinen voorstelden, gedwarsboomd.

Zij maakten de Homestead Bill te niet.

Zij maakten de Pacific Railroad Bill te niet.

Zij hebben de Overland California Mail Bill te niet gemaakt.

Zij hebben het wetsontwerp om de veel wijverij in Utah af te schaffen te niet gemaakt.

Zij hebben het wetsontwerp om de ongrondwettige (onconstitutionel) slavenwet in Nieuw Mexico te herroepen te niet gemaakt.

Zij hebben het wetsontwerp om Kansas als vrijen Staat toe te laten te niet gemaakt.

Zij voerden de Slavernij in Kansas, Nebraska en geheel Nieuw Mexico in, en wilden niet toe staan, dat het volk der twee eerste territoren dezelve bij stemming uitbanden.

Zij maakten eene nationale schuld van 160 millioen dollars.

Zij lieten oogluikend den slavenhandel toe.

Zij lasten in eenen officier van 's lands marine, dat hij den onderneming van den vrijbuiter WALKER (die thans opgehangen is) had te keer gegaan, omdat zij hem uitgezonden hadden om zulks te doen.

En voorts heeft de Democratie in tweën, en een der stukken hield zich aan onbeperkte slavernij, en het andere vereenigde zich met de Know Nothing partij.

ANSON BURLINGAME'S WELSPREKENDHEID. — Het volgende zal daarvan een begrip geven.

Als mijn naam in verband zal staan met den roem eener andere overwinning in dit district, dan zal ik naar mijne verre plaats van pligt gaan, en trachten toe te zien, dat uw belang en uwe eer aan mijne handen niet gedeerd zullen worden. Ik zal mij verzetten tegen de uitbreiding der slavernij; ik zal weder stemmen voor des armen mans arbeid; ik zal weder stemmen voor des armen mans Home stea l Bill; ik zal stemmen voor eenen Spoorweg naar de Stille zee, ik zal weder strijden voor de Fishing Bounties en de scheepvaart wetten; ik zal door eene moedige gematigdheid de goedwilligheid der vertegenwoordigers van elk gedeelte des lands zoeken; ik zal mij houden aan de administratie van den eerlijken Bram Lincoln; ik zal gaan voor het passeren van alle goede wetten en voor de herroeping van alle kwade, niets voor heilig houdende, wat niet regt is. En boven alles, medeburgers, zeg ik het ten slotte, leg ik de gelofte af; onder deze heldere maan, en de flonkerende sterren, die op Prospect Heuvel nederzien — den heuvel, op welken het eerst de vlag dezer Unie ontrold werd—leg ik de gelofte af, van ten allen tijde met mijn gansche hart te trachten de Unie der Staten te behouden. En nu zooveel gezegd hebbende, en gevoelende, Wide Awakes, dat gij meer licht kunt werpen op dit volk, dan ik door eenige redevoering doen kan, ousla ik u om uwe magtige en prachtige manifestatie voort te zetten, met de belofte aan allen, die uw schitterend spoorvolgen, dat zij den weg der overwinning zullen gaan.

SLAVERNIJ EN DE KERK. — Is het niet wonderbaar, dat heden ten dage, onder het licht des christendoms, 1860 jaren na den dood van Christus, eene misdaad, waarop de goddelijke wet de straf des doods had gesteld, en die gelijk gesteld werd met moord, onder het evangelie, in eene christelijke maatschappij, van dat misdadig kame raadschap bevrijd en weder in leven gebragt worden zou, als of zij eene deugd was! Was er ooit eene meer boosaardige en buitengewone dwaling? De kerk in welke zij voorduurt blijft in de gunst van God! Eene misdaad, die door de wet van God is opgehangen, is door de christelijke heelmeesters van de galg gehaald, is door christelijke wederopstandelingen weder opgegraven, tot een afschuwelijk leven gegalvaniseerd, en aan de sacramentstafel gezet onder de levende gasten, als een voegzame medgezel van geloof, hoop en liefde. En zij, die trachten Gods vlammende wet in dat geraamte te steken, en het weg te slepen onder het oordeel des evangelies, worden zelve aangevallen en grootere zondaars en ongeloovigen genoemd, dan zij, die, in de kerk van God zelven met ongeregtigheid hun voordeel doen. Ik zeg dat het eene weergalooze zotheid is —*Dr. Cheever te Londen.*

ZOO ERG IS HET REEDS GEKOMEN — De Albany *Journal* zegt: — Op een der vaandels, welke gisteren door de democratische club van Herkimer County door de straten werden gedragen, was te lezen:

"*De Bijbel voor den Hemel; de Constitutie voor de Aarde.*" Wij wisten dat sommige menschen zich tegen den bijbel verzetten als den vijand der Democratie; doch wij dachten niet, dat het een gedeelte der democratische geloofsbelijdenis was geworden, den bijbel geheel en al uit de wereld te stooten.

Groote Republikeinsche zegepraal.

Wij hebben in langen tijd de Democraten alhier zoo op den neus zien kijken, als toen wij op Vrijdag der vorige week berigten van den afloop der stemming in Ohio, Pennsylvanie en Indiana ontvingen. Geen wonder ook, dat dit handschrift op den muur hen ontzette, want de overwinning immers is slechts eene voorloopster van die, welke de Republikeinen in de volgende maand betalen zullen.

PENNSYLVANIE geeft van *twintig tot dertig duizend stemmen* meerderheid; OHIO even veel; INDIANA van *tien tot twaalf duizend*. Alle drie Staten kiezen Republikeinsche Legislaturen, en geven ons twee V. S. Senatoren meer. Van de seven en vijftig verkozene volksvertegenwoordigers hebben de Republikeinen er dertig, en de Democraten zeventien. Nimmer werd er eene meer uitstekende overwinning behaald.

Wij hebben verscheidene Democratische vrienden gesproken, (want God dank! het heeft ons nooit aan vrienden outbroken, zelfs onder hen niet, die weten dat wij onwrikbaar aan een groot ideé vast houden, hetwelk niet het hunne is,) die rond uit verklaarden, dat zij tot onze partij zouden overgaan, als zij zich niet schaamden, en anderen, die zeiden: "Democraat ben ik en blijf ik, maar ik ga noch voor DOUGLAS, noch voor LARRABEE. Die mij eens bedrogen heeft, bekomt mijne stem niet."

Anderen zijn echter zoo schroomvallig of bedeesd niet en verlaten het schip, eer het zinkt, en zinken zal het zeker. Zij, die overigens onverschillig zijn, en zich enkel aan den grooten hoop willen houden, mogen dit in overweging nemen.

AANKLAGT TEGEN LARRABEE.

In de de Fond du Lac, Wis, gehoudene democratische Conventie, leverden 22 leden derzelve, voor er eenen Candidaat voor het Congres gesteld werd, een op den heer Larrabee betrekkelijk besluit in, dat men echter onopgemerkt liet, ja, zelfs door de democratische pers verzwegen werd. Hij is echter toch bekend geworden en luidt als volgt:

Naardemaal het bekend is, dat de Achtbare Chas. H. Larrabee, vertegenwoordiger in het Congres, uit dit District, Candidaat is voor herbenoeming, — en naardemaal gezegde Chas H. Larrabee in eene door hem, op den 17 December, 1859, in het Huis van Vertegenwoordigers gedane redevoering, sprekende van de tegenwoordige Nationale Administratie, verklaarde als volgt:

"Sir, het heeft mij verbaasd, op dezen bodem, heeren, die Democraten waren, en die zeggen Democraten te zijn, de Administratie van Buchanan te hooren beschuldigen van goddeloos, verdorven, schandelijk te zijn; welnu, Sir, als dat zoo is, heb ik het thans voor het eerst gehoord.

Ik geloof dat ik het gedrag des Presidents zoo zorgvuldig als die mannen heb nagegaan, en ofschoon er vele dingen zijn geweest, welke ik self niet goedkeur, kan ik toch te gelijker tijd de hooge verantwoordelijkheid van die plaats; ik weet dat weinigen dezelve bekleeden kunnen zonder moeijelijkheden; ik weet dat het de teederste, de hoogste en verhevenste is, welke een mensch op aarde bekleeden kan, en ik bewijs den President der Vereenigde Staten altijd den hoogst mogelijken eerbied. Ik koester hoedanook hem die tegenwoordig op den Presidentstoel zit die geweest.

Van de volkssouvereiniteit in de Territoren sprekende, zeide hij:

Als individu en als amerikaansch burger is het mijn verlangen, aan elken zuidelijken man het regt toe te staan, om in elk territoir met zijne slaven te gaan en hen daar te houden, tot er eene Staats Constitutie gemaakt is.

En daar Mr. Larrabee, van de instelling als vernij sprekende, zeide, als ik in een zuidelijk Territoor onder zuidelijke mannen woonde zou ik self slaven houden. Ik zou mij daardoor niet aan zedelijk kwaad schuldig achten.

En naardemaal het de pligt is der Democratie van het derde Congressionale District, dat hunne inzigten over deze groote twistpunten niet verkeerd verstaan worden, zoo zij het bij dezen.

Besloten, dat wij de bovenstaande door den heer Larrabee in zijne redevoering uitgedrukte gevoelens afkeuren.

Gelijk wij gezegd hebben, dit besluit werd ter zijde gelegd, en Larrabee tot Candidaat verkozen.

DE REPUBLIKEINSCHE CANDIDAAT VOOR HET CONGRES DOOR EENEN DEMOCRAAT BEOORDEELD. — De heer A. Scott Sloan, van Beaver Dam, is de Republikeinsche Candidaat voor het Congres in dit district. Hij is een heer van groote bekwaamheden, vlekkeloosen naam, en, niettegenstaande hij eenige wondbare punten heeft, zijn wij geneigd te denken, dat hij eene tegenpartij zal zijn, wien de Democraten, met alle magt moeten te keer gaan, als zij verstandig willen handelen. Schoon geslagen toen hij Candidaat voor opperregter was, zal hij thans ondersteund worden door eene klasse van mannen, die hem toen sloegen uit hoofde van zijnen verkeerd beoordeelden brief, over het toestaan van een bevelschrift van *habeas corpus* in de zaak van Booth. Men gevoelt een verlangen om het onregt goed te maken, dat men hem toen heeft aangedaan, en dit zal tot ernstige pogingen leiden, om zijne verkiesing zeker te maken. De Democraten hebben nog wat te doen, als zij de bovenhand in het derde District willen houden. Zij moeten werkzaam zijn.—*Watertown Democrat.*

Een Billiardwonderman.

Monsieur Berger, de beroemde fransche billiardspeler, gaf voorlaatsten Dingsdag avond eene voorstelling aan eenige liefhebbers en spelers van beroep, in het salon van Michael Phelan, (een der beroemdste, zoo niet de beroemdste billiardspeler der Unie,) door wien hij met de meeste hartelijkheid en gastvrijheid ontvangen werd. Hij bepaalde zich bij eene verscheidenheid van kunststooten tot groot genoegen en groote verbazing der aanschouwers, onder welke niet de minst belangstellende de geduchte Michael zelf was.

De minste stooten, welke Berger deed, gingen in behendigheid de beste, welke de amerikaansche billiardspelers gewoonlijk doen, te boven.— Onder zijne bijzondere caramboles, welke onmogelijk te beschrijven zijn zonder hulp van teekeningen, kan er eene vermeld worden, bij welke hij, de ballen overhoeks of in schuin tegenover elkanstaande hoeken liggende, eene carambole maakt door den eersten bal te raken, en zijnen eigen bal op den band te laten springen, waarover de zelve ongeveer te halverweg heen loopt, en dan op de tafel vallende den anderen bal raakt.

Eenigen zijner trekballen waren bijna ongelooflijk, en ofschoon hij op eene vreemde tafel speelde en met eene queue die veel van zijne eigene verschilde, werden zij met groote naauwkeurigheid gemaakt. Hij bezit de kunst om de ballen te laten springen volkomen. Een stoot, welke hij met merkwaardige juistheid doet, wordt aldus uitgevoerd: er wordt een bal op eenigen afstand van het boveneinde der tafel geplaatst, en een ander tusschen dien en den bovenband. Thans wordt er eene queue boven den eersten bal gehouden, en hij legt zijnen eigen bal bij het zoogenaamde derde à quite, of de plek aan het ondereinde der tafel, waar, bij het amerikaansche vier ballen spel, de witte bal geplaatst wordt, raakt den eersten bal, springt over de queue, terug, gaat weder voorwaarts onder de queue door en maakt zoo de carambole.

Eenen bal in eenen op de tafel geplaatsten hoed leggende, en eenen anderen daarnaast, raakt hij den tweeden, laat zijnen bal in den hoed springen en caramboleert met den bal, die daar in is.

Een andere stoot, welke hij gewoon is te doen, bestaat in eenen bal op eene tafel te raken en zijnen eigen bal op eene daar naast staande tafel te laten springen en daar met eenen anderen bal te caramboleren. Dit deed hij echter bij deze gelegenheid niet, daar de tafels te ver van elkander stonden.

In der daad, hij schijnt alle "onmogelijke" stooten geheel gemakkelijk te doen; hoe goed hij een spel bij den tel of om de meeste punten spelen zal, blijft nog te zien.

Nadat Monsieur Berger zijne voorstelling geeindigd had, speelden de heeren Phelan en Kavannagh drie carambole spellen, waarin hij veel belang scheen te stellen; doch hij zegt dat de wijze van spelen in dit land niet meer is vooruitgegaan, dan in de dagen van Lodewijk den veertienden Hij denkt dat het hem geene moeite zou kosten, om, volgens de amerikaansche manier, verscheidene duizenden punten te maken, maar bekent dat hij, bij het fransche carambole spel, niet meer dan 243 raakstooten achter een doen kan.

Hij zal waarschijnlijk eene reeks van voorstellingen geven, waartoe de heer Phelan hem minzaam het vrije gebruik eener kamer in zijn groot salon heeft aangeboden, voor zoolang hij hier vertoeft. Hij heeft zijne eigene billiardtafel, met queuen enz., medegebragt, die terstond zal worden opgezet. Hij is voornemens eene reis door de Vereenigde Staten te doen, op welke hij waarschijnlijk door den heer Phelan zal verzeld worden, jegens wien hij de sterkste bewondering aan den dag legt. Zij zijn voornemens niet om geld te spelen.

EEN MAN ONDER EENEN ROK. — Onder de groote menigte volks, die naar het dok ging, om den Prins van Wallis bij zijne aankomst te Detroit, Mich., te verwelkomen, werd een man zoo digt tegen eene vast staande tafel gedrongen, dat hij, om zijne ribben te sparen naar beneden kroop en er aan de andere zijde trachtte uit te kruipen. Doch hij geraakte gelukkig vast onder eenen uitgespreiden rok, en werd eerst uit zijne kooi bevrijd, toen de vrouw in onmagt gevallen, en hij self lekkertjes door den verwoeden echtgenoot afgerost was.

GEWIGTIGE ONTDEKKING. — Een correspondent te Parijs schrijft, dat een brief van Mons. Aug. Mariette, den uitstekenden egyptische oudheden kenner meldt, dat er in Egypte een gewigtige ontdekking gedaan is. De te Memphis gedane uitgravingen hebben eenen metaalgieters winkel aan den dag gebragt. "Wij hebben reeds zijn gereedschap, ongeveer veertig pond ruw zilver, gouden medailles, twintig zilveren medailles, zoo als nooit te voren gezien zijn, en andere voor de smeltkroes bestemde voorwerpen gevonden."

LUGHTVERSCHIJNING TE LA GRANGE GEZIEN. — Verleden Dingsdag, des namiddags omstreeks vijf uren, ging er een luchtverschijnsel over town La Grange, in deze County, dat door verscheidene inwoners dier town gezien werd. Miss Rosalinda Phelps geeft er de naauwkeurigste beschrijving van. Zij zegt dat het op eenen grooten bal geleek, die zich ter hoogte van ongeveer eene mijl snel bewoog, en dat spoedig nadat zij het voor het eerst zag, het verschijnsel met een geluid als dat des donders ontplofte, zoo dat de terugkaatsingen een of twee minuten duurden. Wesley Harris, uit die town, was toen in zijnen winkel en hoorde den slag, die, zegt hij, het gansche gebouw deed dreunen. Anderen, die het hoorden, vergeleken het geluid der ontploffing bij den slag van een groot kanon, en zeggen dat het volstrekt niet op dat van den donder geleek, daar het scherp en snel was. — De slag werd ook door verscheidene personen in dit dorp gehoord, dat is op eenen afstand van acht mijlen van waar het luchtverschijnsel gezien werd. — *White Water Register.*

VREEMDE BLOEDVERWANTSCHAP. — Niet vele weken geleden huwde een achtingswaardig burger dezer County voor zijne tweede vrouw zijne eigene stiefmoeder, die, zonderling genoeg, de zuster was van zijne eerste vrouw. De dame is dus niet alleen stiefmoeder en tante van haars mans kinderen, maar ook hunne grootmoeder, omdat de echtgenoot stiefvader van zijne stiefzusters is. Hunne kinderen, als zij die uit dit krijgen, zullen dus niet alleen neven en nichten van hunne stiefmoeder, maar ook ooms en tantes zijn. En de vrouw zelve, grootmoeder van hare kinderen zijnde, kan beschouwd worden als hare eigene moeder en haar eigen kind, en daarom hare eigene grootmoeder! Met zoo vele bloedverwantschappen dienen zij toch wel goede vrienden te zijn. — *Baraboo Republican.*

EEN MAN.—Garibaldi wascht zijn eigen hemd als de gelegenheid het mede brengt. Na den slag van Melazzo, zijn hemd vuil en smerig bevindende, trok hij het uit, waschte het in de nabij gelegen beek, en hing het op de struiken, at zijn brood en toebehooren, rookte zijne cigaar blootslijfs, en, in gedachten verdiept, zat hij oogenschijnlijk het droogen van zijn kleedingstuk te beschouwen, aldus in het veld gevaar en vermoeijenis met den nederigsten zijner volgelingen deelende. Zoodra zijn hemd droog was, ging hij aan boord van de Turkeri, vroeger Veloce, die aan de westzijde des schiereilands in de baai lag, en rigtte in persoon denzelfs vuur op het fort en de terugtrekkende menigten.

DE DOODSTRAF EN HARE GEVOLGEN. — De door de Legislatuur van den Staat New York gepasseerde wet op de doodstraf werd dezer dagen door regter Ingraham, in het New York Hof van Oyer and Terminer, streng gegispt. De regter kwam zijdelings met de leerstelling voor den dag, dat de groote toeneming van misdrijven gedurende de weinige laatste maanden te wijten is aan de herroeping der vorige wetten. Hij meldt tot bewijs dat er eene nieuwe wet vereischt wordt, dat er sedert Mei in New York dertig moorden zijn gepleegd.

NOG EEN LUCHTREIZIGER. — Een andere streever naar luchtreisroem is opgestaan in de persoon van C. C. Coe, van Rome, New York, die toebereidselen maakt voor eene luchtbalreis naar Europa. Hij heeft juist eenen monsterluchtbal voltooid, in welken hij eene reis zal doen, en zal weldra vertrekken. De luchtbal is de Vereenigde Staten genoemd, en is de grootste, die ooit gemaakt is, zijnde bijna driemaal grooter dan die van Lowe. Hij zal 1,731,000 voet gas bevatten, is 280 voet hoog, 118 voet in doorsnede, en heeft een tilvermogen van 69,000 pond.

ZONDERLING VOORVAL.— De St. Paul *Pioneer* van den 22sten September verhaalt het volgende:—

Donderdag namiddag kwam er een'man aan de gevangenis te dezer stede, en vraagde naar den Sheriff, en toen hem gezegd werd, dat hij het bed moest houden, ging hij weg, doch kwam voor het donker was terug, en Ondersheriff Miller vindende, zeide hij, dat hij een jaar of zes geleden in Virginie beschuldigd was van het plegen eens moords, dat hij sedert dien tijd een zwerver was geweest, en verlangde zich over te leveren, en een berigt van zijne gevangengeving aan de beambten der wet in Virginie te laten zenden. Na een gesprek met den Sheriff te hebben gehad, werd er aan zijn verzoek voldaan, en de Sheriff schreef gisteren naar Virginie, en deelde de behoorlijke overheden de zaak mede. Hij kwam in de stad met eenen kleinen Red River wagen, getrokken door een juk kleine ossen, die hij benevens zijn geweer wenschte door den Sheriff op de voordeeligste wijze verkocht te zien, op dat hij de opbrengst daarvan mogt hebben, om zijnen kost te betalen, in geval er om hem gezonden werd, en voor zijne verdediging in geval hij in Virginie verhoord mogt worden wegens het misdrijf, dat bekend was begaan te zijn.

Door toedoen van den Sheriff, hadden wij gisteren een onderhoud met den gevangene. Hij is ongeveer vijf voet acht duim lang, weegt ongeveer honderd en veertig pond, heeft eene fletse kleur, zwarte oogen en zwarte bakbaarden en snorren, en is gekleed gelijk een *lumberman.* — Hij zeide dat zijn naam Samuel Stanley was, en dat hij beschuldigd was van zekeren Mr. Peyton, in Cable County, Virginie, vermoord te hebben. Hij beleed stilzwijgend den moord, door te seggen dat dezelve veroorzaakt was, door dien hij ontdekt had, dat Peyton in eene misdadige betrekking stond met zijne vrouw, en dat hij niet dacht, dat zijne straf niet meer dan een korte tijd in het tuchthuis zou zijn. Hij weigerde ons eenige bijzonderheid der zaak op te geven. Hij meldde, dat hij op de Black en de Chippewa rivier in Wisconsin gewerkt had, en drie jaren in Minnesota was geweest, ofschoon hij een inboorling van Ohio was, en daar eene woonplaats had toen de moord plaats had.

Hij had gewerkt in Lower Sauk Rapids, aan de Red River, te Pembina, en in vele andere plaatsen. Zonder veel wroeging over de misdaad aan den dag te leggen, of vrees voor straf, verbeeldde hij zich, overal waar hij woonde, dat elk een hem als eenen moordenaar aanzag. De elementen selve fluisterden in zijne ooren, toen hij het gezelschap van menschen verlaten had en eenzaam in de diepten des wouds woonde. Bij gevolg heeft hij zes jaren lang geene blijvende plaats gehad, maar door het land gezworven van Texas tot Minnesota, lijdende, gelijk hij zegt, meer dan honderd dooden. Ten laatste, bijna uitgeput, kwam hij tot het besluit van zich over te leveren, op dat hij, nadat het vonnis der wet volbragt is, weder onder zijne vrienden mogt leven, of eene woonplaats nemen, waar hij door zijne verschrikkingen niet zou gekweld worden.

Het verhaal van zijne omzwervingen is vreemd en belangwekkend — zoo vreemd, dat het ons voorkwam, dat hij niet wel bij het hoofd was, doch wij konden geene teekenen van zinsverbijstering bij hem ontdekken, en niets in zijn gedrag, dat niet kon gerijmd worden, wat betreft de ijselijke misdaad, welke hij bedreven had.

WONDERBARE VERMEERDERING. — Een man en eene vrouw van Cook County, Ill., sneden 80 acres haver en 5 acres tarwe en gerst, en 82 hooi, hetwelk zij op hoopen zetten. Toen er gedorschen was waren er 1700 bushels haver, en 100 bushels tarwe en gerst. Zij wonen in town Rich.

FORTUIN. — Zestig jaren geleden kon een zeeofficier, die van Staten Eiland naar Bergen wenschte over te steken, niemand vinden, die hem wilde overzetten, behalve eenen jongen op bloote voeten, die, niettegenstaande de woestheid der zee, hem moedig naar de plaats zijner bestemming roeide. — De officier schepte zoo veel vermaak in zijnen moed, dat hij hem eene plaats op een stoomschip bezorgde, en die jongen is Cornelius Van der Bilt, die thans meer dan der tien millioen dollars rijk is.

DOOD VAN HET DOORSLIKKEN EENER CENT. — Een belangwekkend meisje, dochter van Jacob Halverson, stierf verleden week ten gevolge van het doorslikken eener cent. Zij werd Zondag begraven — *Manitowoc Herold.*

FRAAIJE LEGTUUR. — Het manneke van de *Steompost* heeft zich in drie of vier kolommen van zijn blad afgesloofd, om eene levensbeschrijving van mij te ontwerpen. Inderdaad zeer merkwaardig en mooi om te lezen! Het is echter minder eene levensbeschrijving van mij, dan eene lofrede op zich selven. Welnu, die zoo weinig lof van anderen inoogst, dient zich selven wel te prijzen, en ik wil het verwaande kereltje die vreugde niet vergallen, door hem voor zijne opzettelijke verkeerde voorstelling van daadzaken en ophooping van leugens tegen beter weten in, te kastijden. Dergelijke artikels brengen trouwens hunne eigene kastijding mede. En even min zal ik zoo kinderachtig zijn van mij tegen zulke kinderachtige aanvallen te verdedigen.

Ik zal slechts eenige hoofdzakelijke aanmerkingen maken, en laten al de franjes, welke hij er bij gemaakt heeft, onopgemerkt voorbijgaan.

Om eenen begaanen misstap zoo veel mogelijk goed te maken, ging ik, op raad van mijnen braven broeder, die mij daar mildelijk de middelen toe verschafte, naar Noord Amerika. Er bleef eene moeder met twee kinderen, in behoeftige omstandigheden, in het oude vaderland achter, die zich op mij verlieten, en God zij dank, door een toeval of door eene hoogere beschikking, mogt het mij gelukken mijne gelofte te vervullen. Liefderijk door mijne familie hierin bijgestaan, was ik in staat haar naar Sheboygan te laten komen, en een gelukkig huisgezin aldaar kan getuigen, dat ik goed gemaakt heb wat ik kon. De Hollanders in deze stad weten welk een echtgenoot en vader ik ben; en Quintus weet dat ook wel. De heer Smalleuburg, die in dat alles de hand heeft gehad, en er zich zelfs geldelijke opofferingen om getroost heeft, waarvoor ik ZijnEd. hier nog maals openlijk mijnen dank betuig. zal zeker niet zeggen, dat het hem leed doet, wat hij gedaan heeft. Er is vreugde in den hemel over een lam, dat verdwaald was en is teruggevonden; maar Quintus alleen spijt het, dat hij onwetend daartoe is behulpzaam geweest. Zeker een bewijs van zijn edel hart.

Voorts zegt de ongelukkige man, dat ik drie jaren zijn leerjongen ben geweest: het doet mij leed, dat hij zoo weinig nederigheid van zijnen leerjongen geleerd heeft, anders zou hij zich die uitdrukking schamen. Of meent hij welligt, dat ik voor twee man gewerkt heb en als een leerjongen betaald ben?

De Hollanders alhier weten zeer goed, hoe ik mij voor hem heb afgebeuld, en er werken tegenwoordig nog twee personen in zijne drukkerij, die kunnen getuigen, als zij willen, hoe zeer hij de kunst verstaat van den dorschenden os te muilbanden.

Menigmaal heeft de middernacht mij nog aan de pers gevonden. In een jaar heb ik voor $ 3,200 staatswerk vertaald en gedeeltelijk helpen drukken, en daarbij mijn gewoon werk aan de Nieuwsbode gedaan, want Quintus deed weinig meer dan met een schaartje copie uitknippen. Voor mijne inspanningen, voor het krenken mijner gezondheid, zoodat Dr. Bock mij meer dan eens waarschuwde dat ik niet zoo veel werken moest, bood hij mij tot een extra geschenk een paar schoenen aan! die ik natuurlijk van de hand wees.

Toen was Groesbeek de beste, toen zeide hij mij, dat hij geene fout in mij vond, toen betuigde hij tegen personen, die ik als getuigen kan bijbrengen, dat hij niemand beter voor zich vinden kon, toen had hij mij lief, gelijk een boer eene koe, die weinig eet en veel melk geeft, en als mij om dat alles, om het gevoel mijner vernedering, en om andere omstandigheden, die sterkere hoofden, dan het mijne op hol zouden brengen, ook het hoofd eens verkeerd stond, verdroeg hij het geduldig — want ik deed meer dan mijnen pligt. Toch toen hij, na dat staatswerk te hebben gehad, in den waan dat de Staat democratisch zou loopen, zich zoo dankbaar jegens zijne partij betoonde, dat hij tot zijn uitbraaksel terugkeerde, en weder Democraat werd, zonder mij, wiens grondbeginselen hij kende, daar in te kennen, en ik mijne ontevredenheid daarover ronborstig te kennen gaf, was ik reeds zoo goed niet meer. En toen ik, na den verkoop der drukkerij toonde, dat ik liefst zoo weinig mogelijk met hem te doen had, was ik een slechte kerel.

Dat hij na den verkoop der drukkerij terstond aanving de *Nieuwsbode* tegen te werken, waarin hij door Cornelius Steketee, te Grand Rapids, door J. Hoedemaker, te Kalamazoo, en door J. Barendregt, te Pella, trouw werd bijgestaan, en ook mij en mij gezin dus ook op straat trachtte te brengen, is genoeg bekend, en weder een bewijs van zijn edel hart, gelijk het uit het gansche door hem geschreven stuk spreekt, en gelijk hij vroeger reeds door het plaatsen van een zeker artikeltje getoond heeft. Welnu, dewijl ik van tijd tot tijd aan mijne verontwaardiging over zijne handelwijze heb lucht gegeven, en tevens mijne landgenooten van ter zijde of regtstreeks heb willen waarschuwen, op dat zij zich niet door hem van het spoor zouden laten leiden, daarom komt hij nu met zijn fraai stuk voor den dag, en tracht te bewijzen, dat hij ook daarin den heer Pott bedrogen heeft, dat hij dezen mijnen persoon tot redacteur aanbeval.

Doch al meer dan genoeg over dat laffe stuk. Ten slotte slechts dit nog: de goede man, geeft te kennen, dat hij de *Nieuwsbode* voor een prikje zou kunnen terugkoopen, als hij wilde; doch ik houd mij hiervan overtuigd, dat de heer Pott geen politieke Judas is, die zijne partij zal verraden, door de *Nieuwsbode* aan iemand van eene andere partij te verkoopen, gelijk de getrouwe vorige eigenaar van dat blad gedaan heeft.

Voorts vraag ik de lezers der *Nieuwsbode* vriendelijk om verschooning, omdat ik hun geduld bovenstaand artikel heb opgedrongen.

G. M. G.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

DETROIT, 9 October. Op de twaalfde jaarlijksche tentoonstelling alhier, werden geene voortbrengselen der schrijfkunst naauwkeuriger beschouwd en meer bewonderd, dan die van den heer Leonard Laurense (eenen Hollander.) Verleden jaar dacht men, dat die jeugdige heer het toppunt van schoon schrijven bereikt had, toen hij het Gebed des Heeren zoodanig op eene plek had geschreven, welke door een drie cent stukje kon bedekt worden, en de tien geboden op eene oppervlakte niet grooter dan die van een halve dime of vijf centstukje; — doch dit jaar heeft hij zich selven overtroffen, door de onafhankelijkheidsverklaring, de namen der zes en vijftig onderteekenaars, de tien geboden, de artikelen des geloofs, den 23 en 100 psalm voor te stellen, alles geschreven in eenen kring ter grootte van eene engelsche penny. Dit werk nam slechts ongeveer twaalf uren weg ter voltooijing, en wat merkwaardig is, geschiedde geheel zonder hulp van glazen.

BOSTON, 9 Oct.— Kap. Leitch, van het stoomschip *Connaught*, meldt dat op den 6den dezer, des avonds ten 8 ure, 150 mijlen ten Oosten van Boston, zijn schip een lek kreeg in de machine kamer. Zij slaagden er in tot Zondag morgen vuur uit het water beneden de vuren te houden, toen deze werden uitgebluscht. Ten half tien zag men rook uit het achter ruim komen. Niettegenstaande de grootste inspanningen, won het vuur meer en meer, en dreef spoedig de kajuitpassagiers op het dek. Daar het water en het vuur toenamen, werden de booten gereed gemaakt. Er ging eene hooge zee, en de eerste boot, die werd nedergelaten, werd ingestooten. Zes anderen werden gelukkig te water gebragt en met passagiers gevuld.

Ongeveer ten 12 ure zag de brik Minnie Schiffer een sein, en kwam op ons af, omstreeks 7 uren in den avond, begonnen wij de passagiers over te brengen, hebbende de brik een touw aan des stoomschips stuurboordzijde vast. Het was thans zeer heet. Ten half tien hadden wij al de passagiers aan boord der brik. De brievenmalie zijn alien gered. Kapitein Leitch was de laatste, die het wrak verliet. Nadat wij St. Johns, Woensdag des namiddags ten 2 ure verlaten hadden, tot den Zaturdag was het zeegewoon weder, doch toen begon het hard uit het Zuiden te waaijen. Het laatste dat de Connaught gezien werd, was hij eene massa vlammen. Hij had 50 kajuitpassagiers in, 417 man tusschendekspassagiers en 124 man equipage. Allen zijn gered.

De passagiers namen niets mede, dan de kleederen, die zij aan hadden. Kapitein Leitch en de heer Cox, passagier, hadden dezen morgen te

Boitpale, en kwamen ten 11 ure te Boston aan. Men denkt dat de brand eenen langen tijd gesmeuld had, omdat de vlammen zulke vorderingen maakten, nadat zij ontdekt werden. De kapitein is niet in staat rekenschap te geven van het lot, hetwelk niet tegenstaande alle inspanningen met de pompen, het schip snel volde.

De *Connaught* werd geschat op £ 120,000 en is in Engeland ten volle verzekerd. Hij was van ijzer, liep den 7den April ll. te New Castle van stapel, had over de vier duisend tonnen last, en vijf waterdigte afdeelingen.

De *Connaught* had £ 10,000 aan goud aan boord.

DETROIT, 9 Oct. — De ketel van de schroefstoomboot der Western Transportation Co., *Mt. Vernon*, is op weg van hier naar Buffalo, nabij Point au Pelee, desen morgen gesprongen, waardoor de tweede machinist Theodore, en de stoker James Conklin, op staande voet gedood, en anderen ligtelijk beseerd werden. Zij zonk oogenblikkelijk. Schip en lading zijn geheel verloren.

TROY, N. Y. 10 Oct. De grootste brand, die ooit sedert den grooten brand van 1854 dese stad besocht heeft, brak desen morgen omstreeks 8 uren uit. Eene uitgestrekte fabriek op Ida Hill werd geheel vernield. Het gebouw hoorde toe aan Benjamin Marshall, en werd gebruikt door Andrew McLean, J. W. Parnham, en Wm. Cockson, tot het fabriceeren van wollen waren, muggennetten ens. Het verlies der gebruikers is ongeveer $ 60,000, verzekerd voor ongeveer $40-000. Het verlies aan het gebouw bedraagt $20,-000, en is verzekerd voor 14,000. De brand ontstond door een ongeluk in de pakkamer. — Twee honderd personen zijn door er buiten werk gesteld. Er woei een harde wind en de vernieling zou grooter geweest zijn, als de brandspuiten het niet hadden voorgekomen.

TORONTO, West Canada, 6 Oct. Gisteren avond werd er in de St. Lawrence Hall eene vergadering gehouden van eenen oranjeaard. Er werden besluiten gepasseerd, die den hertog van New Castle, en het *Provinciale* Gouvernement hekelden wegens de oranjemoeijelijkheden gedurende het besoek van den Prins van Wallis. Er werd eene Commissie aangesteld, om een adres aan de Koningin en het Parlament gereed te maken, hetwelk dese besluiten en een verhaal der moeijelijkheid bevat.

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BAOOY & SPRANGERS.

SHEBOYGAN, WIS., den 17 October 1860.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0,75 @ 0,85
Roode W. en Z. Tarwe,	,, ,,	– 0,63 @ 0,75
Rogge,	,, ,,	– 0,40 @ 0,50
Gerst	,, ,,	– 0,40 @ 0,44
Haver	,, ,,	– 0,18 @ 0,20
Ind. Koren,	,, ,,	– 0,36 @ 0,44
,, ,, in Aren,	,, ,,	– 0.18 @ 0,22
Witte Boonen,	,, ,,	– 0,50 @ 0,60
Erwten,	,, ,,	– 0,37 @ 0,44
Aardappelen,	,, ,,	– 0,15 @ 0,20
Gras Zaad,	,, ,,	– 1,75 @ 2,00
Drooge Appels.	,, ,,	– 2,75 @ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 2.00 @ 3,00
Spek (mess)	,, ,,	– 0,00 @ 0,00
Zout,	,, ,,	– 1,37 @ 0,00
Wit Visch,	,, ,,	– 3,00 @ 0,00
Winter Tarwe meel,	,, ,,	– 5.00 @ 5.50
Meel extra 2de kwaliteit,	,, ,,	– 3,50 @ 4,50
,, super fijn,	,, ,,	– 3,00 @ 0,00
Roggemeel,	,, ,,	– 1,50 @ 0,00
Boekweitmeel,	,, 100lbs.	– 0,00 @ 1,50
Ind. Korenmeel,	,, ,,	– 1,20 @ 2,00
Vleesch	,, ,,	– 3,00 @ 7,00
Spek	,, ,,	– 0,06 @ 0,07
Boter		– 0,09 @ 0,11
Eijeren	per dozijn	0,08 @ 0,09
Timmerhout	,, M	– 6,00 @ 10,00
Hout,	,, cord	– 1,25 @ 1,50
Geslagte Varkens,	,, ,,	– 5,00 @ 0,00
Hammen,	,, ,,	– 0,09 @ 0,00
Shingles	,, ,,	– 1,25 @ 1,58
Hooi	,, ton	– 6 ,00 @ 0,00

IETS VOOR JONGE DAMES EN HEEREN.

De ondergeteekende zal aan iedereen, die het verlangt, (*kosteloos*) zenden, het Recept en de voorschriften tot het maken van eenen eenvoudigen *plantenbalsem*, die, in van twee tot acht dagen, *Puisten, Vlekken, Tanigheid, Sproeten, Bleekheid*, en alle onzuiverheden en ruwheid van de huid zal wegnemen, en deselve laten — gelijk de natuur bedoelde dat zij zijn zou — *zacht, helder, glad* en *schoon*. Zij die het recept verlangen, met volledige inlichtingen, voorschriften, en raad, gelieven te bezoeken of zich schriftelijk te wenden (met een poststempel voor het antwoord) tot

JAS. T. MARSHALL,
Practical Chemist.
No. 32 City Buildings, New York.

544—3m.

LEVENSVERZEKERING.

Zij, die dese *veiligste* en *goedkoopste* bescherming voor hunne huisgezinnen verlangen, kunnen zich deselve in onze Wisconsin Compagnie verwerven. Deselve is wezenlijk reeds eene staatsinstelling geworden, daar zij agenten en begunstigers heeft, onder de beste zakendoeners in al de voornaamste plaatsen des Staats. Er is niet langer aan te twijfelen, dat levensverzekering even goed kan gedreven worden in Wisconsin als in Connecticut of eenigen anderen oostelijken Staat.

Terwijl dus aan de eene zijde pligt eischt, dat de menschen hun leven verzekeren, vordert ook deselve, dat zij hun geld behouden, om het te huis uit te zetten. Vertrouwende dat onze onderneming meer dan even gelukkig geslaagd is, dan al de vroegeren, verzoeken wij onze medeburgers hartelijk, in ons kantoor te komen, Zuid West Hoek der Main en Wisconsin Straat, en zelve te onderzoeken.

S. S. DAGGETT, Pres.
A. W. KELLOGG, Sec.

MILWAUKEE, Wis.

☞ Agenten te Sheboygan, Wis.
ELLIS & JONES.

WENDING DES LEVENS.

Gij staat aan eene wending des levens, een tijdstip, beide voor mannen en vrouwen, waarin het ligchaam moet opgebreat worden, om het in staat te stellen de kaap om te varen, niet alleen met zekerheid, maar met vrijheid van ziekte daarna. Hooflands Duitsch Bitter, het beste tonicum van de wereld, zal uw gestel versterken, en u eene levenskracht geven, die u in staat zal stellen, om veilig alle hagchelijke tijdperken door te loopen. Dit bitter is te koop 418 Arch Street, Philadelphia, Pa., en bij alle droogisten en medicijnverkoopers, tegen 75 cent de flesch.

☞ Agenten voor den verkoop van *Dr. Hoofland's Duitsch Bitter*: — J. J. Brown & Co., W. F. Davis, en A. F. Wheeler, te Sheboygan; N. C. Farnsworth, te Sheboygan Falls; P. H. Smith & Co., te Plymouth; Keach & Stephens, te Greenbush; en A. J. Brickner & Co. te Cascade.

(UIT DE ST. LOUIS *COMMERCIALIST*.)

☞ Het verwt niet, maar geeft leven, gezondheid en schoonheid aan het verwelkende, uitvallende en doode, als door tooverwerk dat verstellende, hetwelk men onbegrijpelijk verloren waande. Bijna kale hoofden en andere bijna ... worden dagelijks tot hunne vorige schoonheid teruggebragt, en met puisten en vlekken bedekte gezigten worden zoo glad gemaakt als dat eens kinds en zoo blozend als dat eener roos, en dat alles door het gebruik van Professor Wood's Hair Restorative.

WAARSCHUWING. — Wacht u voor vele waardelooze namaaksels, daar er reeds verscheidenen op de markt zijn, die verschillende namen dragen. Gebruikt geen middel, als niet de woorden (Professor Wood's Hair Restorative, Depot St. Louis, Mo., en New York.) in de flesch geblazen zijn. Verkocht bij alle droogisten en Patent Medicijnen verkoopers. Als mede bij alle verkoopers van galanterien en toilet goederen in de Vereenigde States en Canada.

JUDSON'S BERGKRUIDEN PILLEN.

Hoe vreemd en wonderbaar schijnt het ons dikwijls, dat een geneesmiddel, hetwelk uit eenvoudige bergkruiden en wortelen bestaat, zoo zeker ziekten opsporen en genezen zou; hoe verbasend, dat de Indianen zoo lang en zoo goed een geheim zouden bewaren, hetwelk de nasporing van de grootste geneeskundigen ontsnapt is, welke de wereld ooit gezien heeft. Het is waar, de oude bewoners van Mexico waren een vreemd geslacht, hetwelk de Spanjaarden in groote steden vonden wonen en bij hunne vreemde zeden en godsdienst zoo goed beschaafd zijnde als hunne veroveraars Met de woorden van eenen schrijver van naam, "Zij zijn van de aarde verdwenen, hunne steden zijn reusachtige puinhoopen, hunne koningen en vorsten, zoo magtig in hun leven, zijn vergeten; hunne bouwvallen en hunne geneeskunde alleen zijn overgebleven." De eenparige getuigenis van alle verstandige personen is, dat JUDSON'S MOUNTAIN HERB PILLS het best slagende geneesmiddel van de wereld zijn, om ziekten te genezen.

Judson's Mountain Herb Pills worden verkocht bij alle medicijnkoopers.

☞ Aanwijzing van het gebruik der pillen. Gewoonlijk neemt men slechts drie pillen; — doch swakke personen moeten met een of twee beginnen; sterke kunnen er ses op eens nemen.

Advertentien.

KENNISGEVING.

Heden, den 22 September, overleed alhier, in den jeugdigen ouderdom van 25 jaar, mijne geliefde Echtgenoot MARTJE EDES SIJLEMA, mij nalatende twee kindertjes, die het groote verlies harer moeder niet kunnen beseffen.

CORNELIS KLOUW.

MUSKEGON, 22 Sept., 1860.

Onderwijzer benoodigd.

De gereformeerde gemeente van ROCHESTER, N. Y., verlangt eenen persoon, die bekwaam is om in het Engelsch en Hollandsch onderwijs te geven. die ook een waardig lid is dier gemeente, zuiver in belijdenis en onbesproken van wandel. Hierop reflecterenden gelieven zich te vervoegen tot

JOHN VAN DOOREN, Ouderling.
Box 2304.

Kruidenierswaren,
Levensmiddelen en
MANUFACTUREN.

De ondergeteekende maakt hiermede zijnen vrienden en het publiek in het algemeen bekend, dat hij in zijnen fraaijen steenen winkel aan de oostzijde van de Achtste straat, tusschen de Pennsylvanie Avenue en de Center Straat, benevens zijne andere waren, bestaande uit

KRUIDENIERSWAREN,
LEVENSMIDDELEN,
GLAS EN AARDEWERK,
VERWSTOFFEN,
HOUTWAREN,
STERKE DRANKEN, ens

eenen grooten voorraad van manufacturen en alle waren heeft ingeslagen, alle welke goederen, in het groot en klein, tegen uiterst lage prijzen zullen verkocht worden.

Zich ten vriendelijkste aanbevelende

JOSEPH SCHRAGE.

Sheboygan, 1. Oct. 1860. tf.

M. L. DROSSELS'S
Azijnfabriek,
in Zägels Block, in de 8ste straat,
SHEBOYGAN, WISCONSIN,

Azijn is azijn — o Ja! en water is water; maar het is niet onverschillig uit welken put men het heeft. Even zoo is het met azijn — men heeft slechten en goeden. Eene zuivere ondervinding van azijn, zoo om dagelijks te gebruiken, als om in te maken. heeft ons doen ondervinden. dat de volgende advertentie alle aandacht verdient:

Moutazijn, appelwijnazijn, en zuivere druivenazijn, in het klein en het groot, is te bekomen van 6 tot 15 dollars de barrel, naar hoedanigheid, terwijl men er voor instaat, dat elke barrel de kwaliteit bevat, die bedongen is.

M. L. DROSSEL & CO.

Sheboygan, 19Sept. 1860. tf.

Kennisgeving.

De Hollandsche Republikeinsche club te Milwaukee houdt geregeld bijeenkomst, op elken Vrijdag avend, in het schoollocaal van den heer N. Schans, Cherry straat, tusschen de 12 de en 13de straat.

Er liggen aldaar een groot aantal exemplaren der *Nieuwsbode* ter beschikking der leesgragen.

Namens het bestuur,

J. Jobse, Secretaris.

BEKENDMAKING.

De Vennootschap (Compagnie), welke tot hier toe tusschen Joseph Schrage en Godfried Stamm, onder de firma JOSEPH SCHRAGE & Co., bestaan heeft, is deser dagen met wederzijdsche overeenstemming ontbonden. Alle rekeningen moeten vereffend worden met G. STAMM, in wiens handen alle boeken der firma geplaatst zijn. De heer SCHRAGE zal de zaak op zijnen eigen naam voortzetten.

JOSEPH SCHRAGE,
GODFRIED STAMM.

Sheboygan, 16 Sept. 1860.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.

563 tf.

St. Charles Hotel

Marktplaats, ... Milwaukee.

D. UPMAN, eigenaar.

Aan het reisend publiek wordt bij deses bekend gemaakt, dat ik het vroeger door den heer THEODOOR WETTSTEIN in mijn huis gehouden logement, onder bovenstaanden naam, zal voortzetten. — Dit huis is thans op het elegantst gemeubileerd, staat in het drukste gedeelte der stad en biedt den reiziger alle mogelijke gemakken aan.

De heer WETTSTEIN, dien ik tot mijnen medehelper verkoren heb, zal met mij sorg dragen, dat de mij besoekenden het hotel tevreden verlaten.

D. UPMAN.

Milwaukee, Wis. Junij 1860. 529—3m.

La Crosse en Milwaukee

Rail Road treins verlaten Milwaukee 8 minuten voor 8 ure.

A. GEERLINGS,
La Crosse en Milwaukee RailRoad Agent

MILWAUKEE, 1 Sept. 1860. 1Ked.

LAARZEN
&
Schoenen,

van de beste hoedanigheid
en de laagste prijzen,
pas ontvangen in den winkel van

A. P. LYMAN.

De eenige bereiding,
WAARDIG
het algemeen vertrouwen en de algemeene begunstiging,

want staatsmannen, regters, groot lijken, dames en heeren, in alle deelen der wereld, getuigen van de krachtdadigheid van Professor O. J. WOOD'S *Hair Restorative* (Haar Hersteller of Versterker,) en heeren van de pers zijn eenstemmig in deszelfs lof. — Slechts weinige getuigschriften kunnen hier geleverd worden; zie de circulaire om meer, en het zal u onmogelijk zijn te twijfelen.

47 Wall street, N. Y. 20 Dec. 1858.

Heeren! — Uw schrijven van den 15den deser is ontvangen, hetwelk zegt dat gij gehoord hebt. dat ik baat had gehad bij het gebruik van Wood's Hair Restorative, en mij om een getuigschrift verzoekt, als ik er niets tegen heb dit te geven.

Ik zend het u met genoegen, omdat ik denk het verpligt te zijn. Mijn ouderdom is ongeveer 50 jaar; de kleur van mijn haar is bruin, en het is geneigd tot krullen. Een jaar of vijf, zes geleden, begon het grijs te worden, en het vel van de kruin deszelfs gevoel te verliesen en roos zich daarop te vormen. Elke deser onaangenaamheden nam mettertijd toe, en ongeveer vier maanden geleden kwam er eene vierde bij, dat namelijk het haar van de kruin begon uit te vallen en dreigde mij kaal te maken.

In desen onaangenamen toestand werd ik genoopt Wood's Hair Restorative te gebruiken, hoofdzakelijk om het uitvallen van mijn haar te weren, want ik had waarlijk geene verwachting, dat grijs haar ooit zijne oorspronkelijke kleur kon terugkrijgen, behalve door verwen. Doch ik was grootelijks verwonderd, na het gebruik van slechts twee flesschen te bevinden, dat niet alleen het uitvallen ophield, maar dat de kleur aan de grijze haren werd teruggegeven en het gevoel aan de huid, en dat de roos ophield zich op mijn hoofd te vormen, zeer tot blijdschap mijner vrouw, door wier verzoek ik bewogen werd het te beproeven.

Hierom, onder de vele verpligtingen, die ik aan hare kunne heb, beveel ik allen echtgenooten. die de bewondering hunner vrouwen op prijs stellen, aan, met mijn voorbeeld hun voordeel te doen, en het te gebruiken als zij grijs of kaal worden.

Met achting,

BEN. A. LAVENDER.

AAN O. J. WOOD & Co.,
444 Broadway, New York.

Mijn gezin is uit de stad afwezig, en ik ben niet langer in No. 11 Carrol Place.

SIAMASTON, Ala., 20 Julij, 1860.

AAN PROF. O. J. WOOD:

Waarde Heer! — Uw "Hair Restorative" heeft mijn haar zoo veel goed gedaan, sedert ik het begon te gebruiken, dat ik deszelfs uitwerkselen op het haar, die groot zijn, aan het publiek wensch bekend te maken. Een man of eene vrouw moge bijna van haar beroofd zijn, en door toevlugt te nemen tot uw "Hair Restorative", zal het haar schooner worden dan ooit; ten minste dit heb ik ondervonden. Gelooft het allen!

De uwe

WM. H. KENEDY.

P. S. — Gij kunt het bovenstaande publiceeren, als gij wilt. Door dit in onse zuidelijke bladen te doen, zult gij in het Zuiden meer kalanten bekomen. Ik zie verscheidene uwer getuigschriften in de *Mobile Mercury*, een sterk zuidelijk blad.

W. H. KENEDY.

Wood's Hair Restorative.

Professor O J. WOOD: Waarde Heer! — Het ongeluk gehad hebbende van het beste gedeelte van mijn haar te verliezen, ten gevolge der gele koorts te New Orleans in 1851, werd ik genoopt de proef van uwe bereiding te nemen, en bevond dat het juist beantwoordde aan hetgeen er noodig was. Mijn haar is nu dik en glanzig, en geene woorden kunnen mijne dankbaarheid jegens U uitdrukken, voor het geven van zulk eenen schat aan lijdenden.

FINLEY JOHNSON.

☞ Het Restorative is in flesschen van derderlei grootte gedaan, namelijk: groote, middelmatige en kleine; de kleinen bevatten eene halve pint, en worden verkocht voor een dollar het stuk; de middelmatigen bevatten naar evenredigheid ten minste 20 per cent meer dan de kleinen, en worden verkocht voor twee dollars het stuk; de groote houden een kwart, naar evenredigheid 40 per cent meer, en worden verkocht voor drie dollars.

O. J. Wood & Co., Eigenaars, 444 Broadway New-York. en 114 Market Street, St. Louis, Mo.

En wordt verkocht bij alle goede droogisten en verkoopers van galanterien.

Henry van Tilborg

door den Gouverneur deses Staats tot Openbaar Notaris aangesteld zijnde, biedt zich ten allen tijde aan tot het uitmaken van eigendomsbewijzen, het opstellen en bekrachtigen van contracten en testamenten, en verder alles wat tot het ambt behoort.

Het kantoor is aan het Cedar Grove Post Office, in town Holland, Sheboygan Co., Wis.

Woensdag, 22 Augustus, 1860.

NIEUWE
Goederen.
1860.

A. P. LYMAN,

versoekt de aandacht van het publiek voor zijnen nieuwen en goedkoopen voorraad van goederen, dien hij juist ontvangen heeft.

Den 2 Mei 1860.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te besoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.

Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 509.

IJZER GIETERIJ
VAN
JOSEPH KELLER.

Bij desen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, Maart, 1860. n8tf

Dr. HOOFLAND'S
Duitsche Medicijnen,
de
GROOTE KEUR GENEESMIDDELEN

van de tegenwoordige eeuw, hebben slechts door jaren proefnemingen hunnen grooten aftrek verworven. In alle gevallen geven zij de grootste voldoening.

Dr. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER.
zal stellig genezen

Leverziekte, kwade spijsvertering. geelzucht, zenuwzwakte, ziekten der nieren,
en alle ziekten, die uit eene ongestelde lever. of zwakheid der maag en spijsverteringswerktuigen ontstaan en zullen stellig voorkomen
Gele koorts, gal koorts, en koude en heete koorts.

Zie onzen almanak tot bewijs. Prijs, 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's Balsamic Cordial
zal stellig genezen

Hoest, verkoudheid, heeschheid. luchtpijpontsteking griep, croup, longziekte, aanvangende tering,
en heeft de verbazendste genesingen bewerkt, die ooit bekend waren van
gezetelde tering.

Als een versterkingsmiddel voor afgang is het onvergelijkelijk. Prijs 75 Cents de flesch.

D. Hoofland's duitsche Pillen,

die in gansch Europa en Amerika goed bekend zijn, hebben hier geene aanbeveling noodig. Zij zijn geheel plantaardig, met groote naauwkeurigheid bereid en met suiker overtrokken. Geene betere buikzuiverende Pillen kunnen gevonden worden. Prijs 25 Cents de doos.

Deze medicijnen worden bereid door Dr. C. M. JACKSON & Co., Philadelphia, Pa., en verkocht overal bij droogisten en medicijnverkoopers. De handteekening van C. M. JACKSON zal op de buitenzijde van elke flesch of doos staan.

In onzen "*Everybody's Almanac*", die alle jaren wordt uitgegeven, zult gij getuig- en aanbeveelberigten vinden, uit alle gedeelten des lands. Deze almanakken worden door al onze agenten weg gegeven.

BOERHAVE'S
HOLLAND BITTERS

JE MAINTIENDRAI

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,
VERDORVENE SPIJSVERTERING.
ZIEKTE DR NIEREN.
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.— Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en in dit tijdperk ingenomen. gelooven wij dat een geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redeneerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op het geen slechts pogehen schoen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,— ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meestegevallen, alle bevoeden wordt den voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer ni het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest: — iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men in die *tijdperken* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden *van de misselijkheid* en *herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens enige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al desulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen.— En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef deszelfde hoeveelheid voor elk maal. — Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, *verminder dan de hoeveelheid zoo als voor u gepast*.

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.— Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co
eenige eigenaars,
Pittsburgh. Pa.
Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, WIS.

J. J. VAN DE PRAESENCE, Milwaukee, Wis.
Barclay Brothers, Chicago.
L. Doboo, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport.
McKinsey & Runner, Keokuk. J. H. Welters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

ROCK MILL.

De koren molen.
ROCK MILL,
gezeteld, te
Sheboygan Falls.

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem krijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders."

1 Aug. 1859.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa, drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

Landerijen,

het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan; Wisconsin

St. Maria
ACADEMIE
Voor jonge Juffrouwen,
ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en Inwoning	$23,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden;	$ 5.00
Duitsche taal	3.00
Piano	6.00
Guitarre	5.00
Zingen	2.00
Teekenen in waterverw	3.00
Kunstwerken	5.00
Vervaardigen van wasbloemen	4.00
,, ,, garenwerken	4.00
Breijen in goud, zijde enz.	5.00

5036m.

Kennisgeving.

De ondergeteekende geeft bij deze het geëerde publiek te kennen, dat hij bij aankoop eigenaar is geworden van het

WISCONSIN HUIS,

en noodigt alle vrienden en bekenden uit, hem met een besoek te vereeren.

Tafel en beddegoed zijn uitmuntend, en de prijzen zeer civiel. Ook voor stalling is op de beste wijze gezorgd.

THEODOR HUETTE.

GEELE & PLATH,
HANDELAREN IN
Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren
PENNSYLVANIA AVENUE,

April 13 tf Sheboygan, Wis.

ALLERBESTE
TARWE
en
ROGGEBLOEM &c.
te koop in den
EVERGREEN CITY
MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.

384tf. V. E. Young, agent.

"Neen, dat is mijne manier niet van de roodhuiden te bevechten," zeide de Kapitein. "Als een eenige Indiaan, of een getal minder dan een half dosijn, mij in den weg komt, dan neem ik hen gevangen, en als zij er goed uitzien en goed van gedrag zijn, dan maak ik dat zij zich bij mij voegen en hun eigen vleesch en bloed bevechten. Zoo niet, wel dan zend ik hen naar Cuba, en krijg er goede ammunitie voor in de plaats, hetgeen op hetzelfde nederkomt. De jonge wilde komt regtstreeks hierheen — ik zou hem voor geen half pond kruid nederschieten."

De Indiaan, dien zij bespied hadden, stond op een heuveltje een weinig aan de linkerzijde van het pad. Hij was juist uit eene partij pijnboomen te voorschijn gekomen, en was niemand anders dan onze jonge vriend, Kleine Buks. Hij was een oogenblik blijven stil staan, om te luisteren, en er zich van te verzekeren, dat hij op den goeden weg was; en daarop, toen het getrappel van mannen, die door het woud marcheerden, in zijne ooren drong, vervolgde hij zijnen weg in de rigting, van waar dat geluid kwam.

"Het is niet natuurlijk," fluisterde Sam tegen Champ; "het is niet natuurlijk voor eenen roodhuid, den eenen weg te gaan, als hij den anderen gaan moet. Hij komt juist op ons aan, als of hij dacht; dat wij van zijn eigen slag waren."

Hij ziet er te jong uit, om op het krijgspad te zijn," zeide Champ; "en hij ziet er niet uit als een Nipmuck, noch als een Narraganset, noch als een Wampanong. Wie weet of hij geen bode is van Uncas, onzen mohegaanschen bondgenoot? Maar wij moeten ons van hem verzekeren, hij moge zijn wat hij wil. Zie, hij wijkt van zijnen koers af! Sam, maak eenen korten omweg om dat kreupelhout heen en maak dat gij achter hem komt. Maar wees voorzigtig; hij kon wel eens een lokvogel voor een legio roodhuiden zijn. Maar door geen haar van zijn hoofd, als gij de vriendschap van kaptein Champ op prijs stelt."

"Zeker niet, kaptein Ben; dat idee van den lokvogel had ik zelf," zeide de verspieder, en hij ging steelsgewijze weg en legde den beschreven omweg, met eenen tred zoo ligt als die eener wilde kat, af. Het punt des pads bereikende, waar hij wist, dat de Indiaan voorbij moest komen — als hij het andere pad niet nam, dat hem in de handen van Kapitein Ben moest doen vallen — verborg de verspieder zich achter den dikken stam eens bejaarden eiks, en wachtte de bewegingen van den eenzamen wilden af.

Met eenen langzamen en zorgeloosen tred, als van iemand, die vermoeid is, kwam Kleine Buks in het gezigt. Nog eenige oogenblikken, en hij was nog geene zes schreden van den loerenden Sam af, die, van deze gelegenheid gebruik makende, snel uit zijne schuilplaats te voorschijn sprong, en voor de indiaansche knaap gewaar werd, dat hem eenig onmiddellijk gevaar bedreigde, was Sam hem op het lijf, en gaf hem eene stevige omhelzing, op de wijze der beeren.

Kleine Buks was te zwak van zijne zes aren lange reis door de wildernis, om eenigen tegenstand te bieden, en gaf zich goedschiks aan zijnen gevangennemer over.

"Ik zal dat aardige schietijzer maar van u afnemen," zeide Sam; "want ik zie dat gij slapper zijt dan Taunton water; en, gij mogt eens iets van zins zijn, ik zal maar even maken, dat uwe armen geen kwaad kunnen doen."

Dit zeggende, nam hij uit den wijden zak van zijn wambuis een hennepen touw, waarmede hij de armen van den gevangene op zijnen rug bond.

"Goed zoo, mijn jonge Injun," zeide Sam,

uit eene onzigtbare hand, die in zijne borst bleef steken. Hij rukte deselve uit de bloedende wond en snelde op nieuw voorwaarts, om aan zijne verschrikkelijke wraakzucht te voldoen.

Kleine Buks was bedaard en gereed. Hij gevoelde dat van den kogel in den loop zijns geweers alleen zijn leven afhing; schoot hij mis, dan moest hij door de moorddadige tomahawk omkomen. Daarom wachtte hij tot slechts tien of twaalf schreden hen scheidden, toen de schelle knal der buks, die den witten uil geschoten had, te gelijk met den doodskreet van den woesten en wraakzuchtigen Narraganset Totosan in het woud gehoord werd.

Een oogenblik daarop waren Taweenee, die de pijl geschoten had, en Kleine Buks weder bij elkander, niet gelijk vroeger, eerbiedig en stijf, maar in eene warme en liefdevolle omhelzing, ofschoon er geen dag was voorbijgegaan sedert zij elkander verlaten hadden.

"Ugh!" zeide Taweenee, toen de leelijke gelaatstrekken van haren gestorven minnaar ziende, welke nu door de doodspijnen verwrongen waren. "Wat haatte ik hem!"

Kleine Buks zag droevig op het lijk neder, en maakte teekenen van berouw, om dat Totosans bloed aan hare handen kleefde.

"Als wij Totosan niet gedood hadden, zou Totosan Kleine Buks hebben gedood. Dan zou Taweenee ook gestorven zijn. Hij verdiende te sterven, want ik weet, dat hij u wilde dooden. Wees dus nu verheugd, gelijk ik, want het gevaar dat u dreigde is voorbij."

Nog eens nam de jonge bode van Philip afscheid van het moedige indiaansche meisje, en zette zijne reis voort. Taweenee, met het lijk alleen gebleven zijnde, nam den wampumgordel, de kroon van pijnboom-schellingen, die om zijnen hals was (een versiersel, dat niet zelden onder de Indianen van dien tijd — 1675 — gevonden werd,) zijne vederen en scalpen, zijnen kruidhoorn en kogelzak, en toen de zware buks op haren schouder werpende, en het scalpeermes in h ren gordel stekende, nam zij de tomahawk in hare regterhand, en dus gewapend, uitgerust en met den buit der overwinning beladen, ving zij haren triomfmarsch naar het kamp der Wampanongs aan. Met een voorkomen van trots door het midden der krijgslieden, vrouwen en kinderen heen gaande, tot verbazing van allen, die haar zagen, hield zij niet stil voor zij in de koninklijke wigwam gekomen was, legde hare zegeteekenen aan de voeten van den indiaanschen koning neder, en verhaalde toen al wat er gebeurd was, sedert die stomme bode van Philip aan den blanken sachem het kamp verlaten had.

Het opperhoofd luisterde met verbazing. Hij juichte Taweenee's moed en ... toe, verdedigde het in Kleine Buks, dat hij zoo vaardig den verraderlijken Narraganset had doodgeschoten; doch beval haar niet van de zaak te spreken, opdat zijn dood niet tot misnoegdheid onder de Narragansets leiden mogt, die nog eens kort geleden waren overgehaald, om in bondgenootschap te treden tot hunne algemeene verdelging der kolonisten.

Dien nacht ging Philip ... den dapperen medgezel, naar de plek, waar Totosan viel, om hem eene behoorlijke begrafenis te geven. Zij vonden de door Taweenee beschreven plek, en zagen eene bloedplas, die uit den krijgsman ... was gevloeid, doch het lijk was weg. De blanke man, of de roode man, of de beesten des wouds, of de gieren der lucht, waren verantwoordelijk voor het verdwijnen van Totosans lijk. Philip bekommerde er zich weinig over wie, als het maar niet in de

Mengelwerk.

Een gezantschap en deszelfs gevolgen.

Naar het Hoogduitsch van Arnold Schlönbach.

Slot.

Weldra klopte de Bourgondier met metalen vuist aan de poorten van Zwitserland; vreeselijke onweders trokken tegen deselven bij een, zoo vele wolken en bliksems, als bourgondische schilden en zwaarden. Grenove wordt overvallen en zestig zijner vrije burgers worden te regt gesteld. — Yverdun en Granson gaan in vlammen op; derselver besetting wordt geradbraakt en verdronken. — Toen werden de brandvanen des krijgs op de Alpen geplant, dat haar ruischen door alle ligchamen en zielen drong. Toen klonk het als een orkaan uit den mond van allen door de landstreek: "Heil het vaderland en zijner eeuwige vrijheid!"

Bij Granson had Karel de Stoute eene geweldige stelling ingenomen; te Bauxmarcus bevond zich zijn sterk verschanst hoofdleger. — Karel stond op eene hoogte, alles met adelaarsblikken overziende, doch in eene vreeselijke opgewondenheid de zijnde afwachtende ordonnancen op den achtergrond, aan zijne zijde de trouw gebleken Crevecour, bedaardheid aanradende, waar Karel er onbezonne op wilde losstormen. Nog wist Karel niet, hoe de Zwitsers zich zouden stellen; doch thans — ha, hoe vlamde het in hem op! — de Zwitsers rukten langzaam, doch zeker, regt op zijn hoofdkwartier, op Bauxmarcus, aan.

"Mijn bloed bruist op! Die vermetelheid moet ik tuchtigen, op staande voet!" riep Karel uit en wilde de hoogte afrennen. Doch Crevecour trad hem in den weg en meende:

"Demp het heete bloed, heer hertog! De dag moet ons kond vinden, als wij het van avond niet zijn willen. Wij zijn onoverwinnelijk in deze ontzaggelijke stelling; er buiten — wie weet het?"

Karel stiet het zwaard weder in de schede en vloekte tandenknarsend, terwijl Crevecour voortging: "Zij zijn wijs, deze Zwitsers; zij rekenen op uw heet bloed; zij willen u slechts sarren met aanrukken op uw centrum, anders was het waanzin. Gij moet uwe stelling uit, dat is het, wat zij wenschen, blijf er dus in."

"Goed," sprak Karel bedaard; "doch gaan zij ook maar eene schrede ginds voorbij het Karthuizer klooster bij Granson, Graaf, ik geef u mijn ridderwoord, dan val ik over hen heen, als een wolf over de kudde!"

Thans stond hij weder bedaard en magtig daar; thans zag zijn adelaars oog weder helder uit, terwijl hij den af en toe ijlenden ordonnancen zijne bevelen gaf: "Oranje moet zich meer bij de Savoijers en Italianen houden en hen in het centrum voeren. Zij zijn mijne granietmuren. — De bastaard van Bourgondie moet Campobasso in de voorhoede aflossen en Johannes van Cleve moet naar de achterhoede."

Op eenmaal werd de hertog geheel verbaasd; hij keek scherper toe, — wit schemerde het in de verte, als of er een reusachtige linnen doek was uitgespannen, die in den morgenwind golfde; de hertog wendde zich half tot Crevecour: — "Maar wat schemert toch daar? Drommels! Ik geloof, dat zij in hunne hemdsmouwen komen, als om koren te snijden!"

"Geve God, dat zij het niet in onze rijen doen," antwoordde Crevecour, en zag ernstig toe.

En werkelijk, zij kwamen in hemdsmouwen, de zwitsersche strijders, maar met ijzeren tred en doodsstilte — het had iets geweldigs, dit voorwaarts rukken. De tusschen Concise en Corcelles geplaatste veldslangen en kartouwen bekwamen bevel om te vuren. In hetzelfde oogenblik knielden de Zwitsers neder, niet om genade te smeeken, gelijk Karel dacht, maar tot het gebed. De ladingen des geschuts vlogen over hunne hoofden, en nu sprongen zij op en snelden als eene door eenen storm gezweepte hagelbui al voorwaarts en voorwaarts. Graaf Rosimbos stelde hun de romeinsche strijdwig tegen; maar voorwaarts en voorwaarts ging het, als eene vreeselijk onverbiddelijke natuurwet. Daar op eens klonk het uit de verte zeldzaam en ijzingwekkend; het klonk den Bourgondiers als duizend sterfstemmen op eens. Dat was de hoorn van Uri.

Op een schip in de gedaante eens stierenhoorns waren voor eeuwen de mannen van Uri in Zwitserland gekomen, en sedert gaf hun hoorn het sein tot hunne veldslagen en gebeden. Menige oostenrijksche banier had hij reeds in het stof geblazen en ook hier zou hij meedend klinken, want de romeinsche strijdwig van Karel had zich reeds in de eerste rijen der Zwitsers ingewrongen; reeds wilde de hertog zijn steeds gewoon "gewonnen! gewonnen!" uitroepen, daar klonk de hoorn nog luider en vreeselijker. Nu kwamen eerst de beste scharen van aangevoerd door Tschudi, Halwijl, den jongen leeuw Hans Waldmann en den zilverlokkigen Bubenberg. Deze zag op naar het leger van Karel, als of hij hem de noodlottige beerenpels van het lijf wilde scheuren.

Thans trad er plotseling eene stilte des grafs in; de strijders omarmden elkander, om des te rustiger den dood te kunnen omarmen, en nu eerst begon de eigenlijke slag. Karel stortte zich altijd in het midden van denzelven, altijd daar, waar hij het vreeselijkste ontbrandde.

"Ik sta boven het noodlot!" had hij toentertijd het zwitsersche gezantschap godslasterlijk toegeroepen; thans wierp hem het noodlot in het stof! Thans joeg de het hem, met brandende wonden aan hoofd en borst, wild op de vlugt! — De ontzaggelijke dag van Granson liep ten einde. Deszelfs strijd was gestreden tot redding van Zwitserland! Gelijk eens de Romeinen dikwijls plotseling door eene vernietigende ontzetting bevangen waren, als de Germanen tegen hen oprukten, zoo was het den bourgondische scharen gegaan tegenover de Zwitsers. *Het was de eenige dag van germaansche vrijheid, die voor hen gestreden had.*

Op kruisgewijs gelegde zwaarden en lansen werden over het zegeveld de kostbare schatten gedragen, welke Karel in dien slag medevoerde: allerhande gouden en zilveren vaten, tapijten en lakens der kostbaarste stoffen, vooral des Bourgondiers gouden troonzetel met den hertogshoed en den hertogsstaf. — Gelijk in de harten, zoo ook in de kerkboeken, werd de slag van Granson plegtig opgeteekend.

Zullen wij verder verhalen van de veldslagen van Morton en Nancy? Nog twee maal voerde de stoutmoedige hertog zijne scharen tegen Zwitserland aan, en nog tweemaal werd hij door de *boeren* op de vlugt gejaagd, tot hem zijn noodlot bereikte en hij als lijk op den grond lag, dien hij gekomen was als zijn eigendom te veroveren. Krijgskunst, wapenrijkdom en overtreffing in strijdkrachten en geschut — zij gingen te schande tegenover een volk, dat met moed en kracht de rijksbanier der vaderlandsliefde omhoog hield en voor zijne eer wist te vechten en te sterven.

Of hij op zijn' neus keek! — Een regter in het Genesee Circuit Geregtshof zat eens in het verhoor wegens eene zaak, bij welke een der gegadigden zijn naamgenoot was. Gedurende het verhoor, naderde deze persoon, toen de gelegenheid het medebragt, den regter en zeide:

"Wij hebben denzelfden naam, Judge. Ik heb er onderzoek naar gedaan en bevonden, dat wij familie zijn."

"Zoo!" zeide de regter, "Is dat waar? Zijt gij daar zeker van?"

"O ja," antwoordde hij; "daar is geen twijfel aan."

"Wel," zeide de regter," het doet mij groot genoegen zulks te vernemen—*waarlijk een groot genoegen*. Ik ben dus ontslagen van in uwe zaak te verhooren. Ik zal genoodzaakt zijn u te ontslaan, omdat ik niet zitten kan in een regtsgeding, als ik familie ben van een der gegadigden."

Dit was een weinig meer dan gezegde persoon bedoeld had, en hij begon terstond achteruit te scharrelen. Na eenige vragen gedaan te hebben naar des regters voorouders, en hunne woonplaats, enz., zeide hij:

"Ik geloof, Judge, dat ik het mis heb: Wij zijn van geheel verschillende familien, en in het geheel geene bloedverwanten."

"O!" zeide de regter, "is dat zoo?"

"Zeker," antwoordde hij, "daar is niet aan te twijfelen."

"Welnu dan," zeide de regter op eenen zeer nadrukkelijken toon, "het doet mij een groot genoegen zulks te vernemen — een groot genoegen. Ik zou er verschrikkelijk veel tegen hebben, familie te zijn van iemand, die invloed op het Hof poogde te verkrijgen, gelijk gij gedaan hebt."

De man, die familie wilde wezen, droop af.

De spaarpot van den huzaar.

Eerste huzaar.— Baratom, gij weet niet waar ik mijn geld heb."

Tweede huzaar.—"Neen, waar hebt gij het?"

Eerste huzaar.—"In de sabelschede, daar zit mijn spaarpot. Ik ben een knappe huzaar. Komt er een, die geld van me hebben moet en het hebben wil, dan zeg ik terstond met een knorrig gezigt: *Wacht ik zal u dadelijk geld geven*, neem de sabel en wil die uit de schede trekken, om er het geld uit te halen, maar de domme duivel denkt, dat ik hem wil doodsteken met de sabel en loopt weg. Als hij voor de tweede maal komt, doe ik weêr zoo,—en voor de derde maal is er nog niet een weêrgekomen. Ziet ge, ben ik niet een knappe huzaar?

Agenten voor de Nieuwsbode
Amsterdam, Wis.—A. Stokdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wallen.
Sheboygan Falls, Wis.—D. Feltman.
Milwaukee.—J. J. van de Plassche.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ill.—A. J. Tuk.
Hope, Ill.—G. van der Syde.
Thornton, Ill.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio.—G. H. Brasser.
Cleveland, Ohio.—H. Ochsner.
Green Bay, Wis.—J. H. A. Mandt.
Holland, Mich.—Jacob Coppens.
Kalamazoo, Mich.—J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich.—H. van Boeknew.
Grand Rapids, Mich.—
Rochester, N. Y.—A. de Yon, An.
Albany, N. Y.—J. Wolff.
New York City.—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey.—J. Kruik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, achter geld (in goede bankbiljetten) TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan
A. POTT,
Sheboygan, Wis.

Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, waarvoor iedereen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor hun moeite.
DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $3,00 PER JAAR, $1,50 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.
Kleine nommers advertentien, ... [illegible] ... DRIE CENTS TEN LAATSTEN DAGE ...
Zulke advertentien ... [illegible]
N. B.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden geplaatst voor 25 Cents.
Onregistreerde brieven met geld ... [illegible] ... Voor het REGISTREEREN moet de zender 5 cent betalen.

handen van den Narraganset gevallen was; want even gelijk de Ontluikende Bloem had hij eenen afkeer tegen Totoson opgevat; hij hield hem voor verraderlijk en meende dat hij het Wampanoag opperhoofd verraden zou. Nu toch gevoelde hij zich niet op zijn gemak, omdat zijn dood op de jagtgronden der Wampanoags was voorgevallen, ofschoon niet geheel door eene Wampanoags hand.

HET ZESDE HOOFDSTUK.

De indiaansche strijder en de verspieder.

"Death and Danger thickened then
Round the path of these brave men;
Gloomy hill and lowly glen
Hid the savage foe."

Dat tijdperk in onze koloniale geschiedenis, hetwelk de jaren van 1671 tot 1676 omvat, kan met regt de donkere tijd van Nieuw Engeland genoemd worden. In waarheid, wij mogen er wel met nadruk bijvoegen, dat het "de dagen waren, die de zielen der menschen meer op de proef stelden," dan de dagen van 1776 deden. Ruimschoots meer dan eene halve eeuw verloopen, sedert de kolonisten hunne volkplantingen of nederzettingen hadden aangevangen, en toen zij, na veertig jaren vrede met de omproeikelijke inwoners, honderd en vijftig dorpen en gehuchten, die meest aan de groote rivieren of aan de zeekust gelegen waren, begon de jaloerschheid der Indianen op deze toenemende grootheid en magt van het blanke ras zich te openbaren, en er werd slechts eene ligte beleediging van de zijde der blanken vereischt, om hen de bijl te doen opdelven, die zoo lang begraven was geweest.

Die beleediging werd spoedig gedaan — of voorgewend gedaan te zijn — en de zevenjarige oorlog van Koning Philip begon; en toen men bevond, dat de staatkundige bekwaamheid van dit groote opperhoofd die van al de blanke beambten overtrof, ten minste in het onderhandelen met de verschillende Indianenstammen, luiden de koloniale gouverneurs de alarmklok, maar te laat om de woeste horden te beletten schrik en verwoesting in vele engelsche volkplantingen te verspreiden. Daar het verklaard werd een verdelgingskrijg tegen volkplanters te zijn, werd er geen kwartier gegeven; noch kindschheid, noch ouderdom, noch man, noch vrouw werd ontzien worden — allen moesten in hetzelfde lot deelen — allen moesten omkomen door de handen der onbarmhartige wilden. Zoo was het besluit, en het schijnt bijna een wonder, als wij in aanmerking nemen, dat het getal der wilde krijgslieden, bij dat der koloniale soldaten vergeleken, als de bladeren des wouds was, dat zij hun helsch plan niet geheel ten uitvoer bragten, in plaats van zelven hopeloos verslagen en vernietigd te worden.

Het getal der koloniale soldaten in geheel Nieuw Engeland, met inbegrip hunner wilde bondgenooten, de verraderlijke Mohegans, ging nimmer een duizend man te boven; en dezen moesten strijden en vijftig dorpen en gehuchten, die langs de Connecticut, de Merrimac, de Saco en andere rivieren, en langs de zeekust van Penobscot af, tot Buzzard's Bay toe verspreid lagen, tegen de horden indiaansche plunderaars beschermen. Bij gevolg moesten de strijdkrachten der kolonisten noodzakelijk zoo verdeeld worden, zoodat zelden meer dan honderd en vijftig man in een ligchaam vereenigd waren.

Tijdens het opbreken van Philips groote raadsvergadering te Tokanoket, trok een kleine partij kolonisten — in alles niet meer dan vijf en twintig man — zuidwaarts door een digt woud in de nabuurschap der rivier Taunton. De aanvoerder van dat gezelschap was een man, die niet meer dan vijf voet en zes duim lang was, met eene welgemaakte maar niet zeer gespierde gestalte, eene roode gelaatskleur, en een "oog gelijk een havik." Er was niets aan zijne kleeding, dat hem van zijne twintig uitgelezene soldaten, wier metaal in verscheidene heete schermutselingen met de inboorlingen beproefd was, onderscheidde. Doch aan zijne zijde hing eene sabel, die, aan het wapen op haar gevest te zien, wel eens aan het engelsche koningschap zelf had kunnen toebehooren, en in zijne regterhand droeg hij eene buks, naar welker bezit een Crockett of een Morgan kon verlangd hebben.

Zijn onmiddellijke medgezel — want zijne volgelingen waren op zijn bevel een honderd of meer passen achter hem — was een personadje van een zonderling voorkomen, en een goed kenner van rassen zou verlegen hebben gestaan, om te zeggen of hij van algonquinschen of van angelsaksischen oorsprong was. Zijne kleur was rood, doch niet zoo donker rood, als die van den volbloed wilde; zijne in moccasins stekende voeten waren ligt naar binnen gekeerd, maar niet zoo veel als aan de voeten eens Indiaans eigen is; zijne gelaatstrekken toonden aan, dat zij in eenen indiaanschen vorm gegoten waren, doch zijne oogen, schoon zwart als die eens wilden, waren te ovaal of amandelvormig om van eenen anderen dan overzeeschen oorsprong te zijn; zijn haar was donker en regt, maar glanziger en fijner dan het haar van den zoon des wouds; zijn gewaad was half engelsch, half indiaansch; zijne wapenen waren eene tomahawk en een scalpeermes, eene karabijn en eene sabel; zijne taal was of, eene eigenaardige soort van Engelsch, of eene eigenaardige soort van Indiaansch, zoo als de gelegenheid medebragt; zijn naam was Sam Sagamore, of Sagamore Sam, gelijk het volk hem liever noemde. Hij had bij de roodgezigten en bij de bleekgezigten gewoond; hij had nu eens tegen dezen, dan weder tegen genen gevochten; doch te dezer tijd was hij stellig in het belang der blanken. Zoodanig was Sam, gelijk wij hem zullen noemen, de verspieder en gids van kapitein Benjamin Champ, of gelijk hij gewoonlijk gemeenzaam door zijne soldaten genoemd werd, *Kaptein Ben*, en door zijne indiaansche vijanden, *Witte Vos*.

"Ik zou altijd liever de Narraganset Baai oversteken, dan de rivier Taunton," zeide Sam, spoedig nadat zij de woonbare plaats verlaten hadden. "Zulk eene goede gelegenheid voor eene hinderlaag is aan deze zijde van Koningin Wetamoo's grondgebied niet te vinden. Ik denk dat wij Sogkonate Point zullen bereiken, zonder iets te vechten te krijgen. Wij moeten wat hebben, kaptein Ben, al was het maar, om het niet te vergeten."

"Wees maar niet bang, Sam," antwoordde kapitein Champ; "ik zal u wel brengen waar wat te vechten valt, of maak mij uit voor eenen lafhartigen wegsluiper."

"Ik wou wel eens eenen zwerm van die roodhuiden binnen de veertig yards van mij af hebben, en ik op eene veilige plaats, waar ik ze op mijn gemak kon wegpikken. Zou dat niet prettig wezen, Kaptein Ben?"

"Buitengewoon! Maar stil, Sam! — ik hoorde het kraken van droge takken. Geen woord — er nadert iemand. Halt!"

De verspieder viel plotseling op den grond, op welken hij vast zijn oor drukte, en stond toen weder op.

"Juist zoo, Kaptein Ben; en daar ginds is de wilde, zoo waar als mijn naam Sam is. Zal ik door mijnen voorschieter met hem spreken?"